Προϋπάντησις Εἰς τόν Ἑσπερινόν, Ἦχος Α', Πα

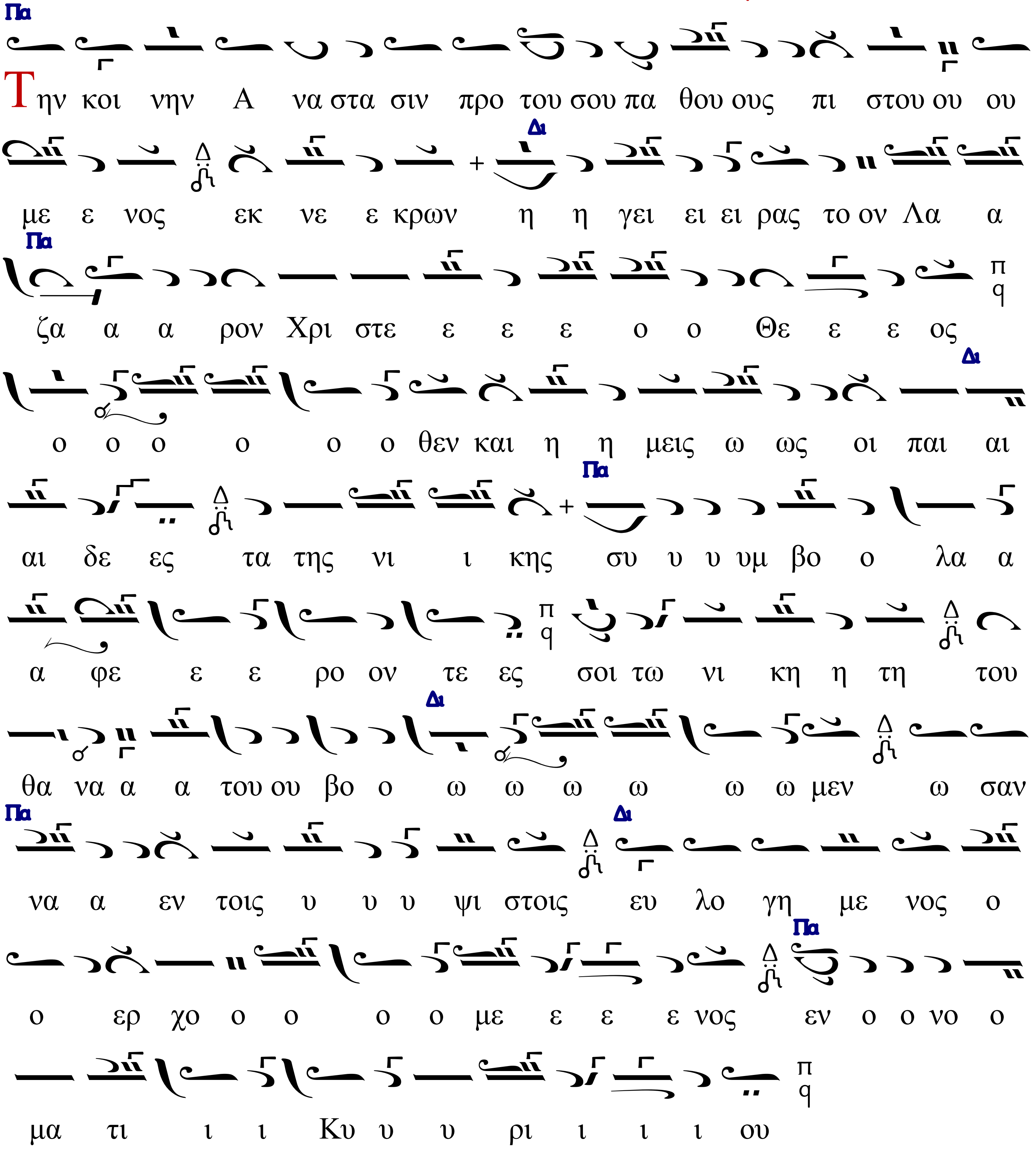

Ἀνοιξαντάρια Θεοδώρου Φωκαέως[1], Ἦχος πλ. Δ΄, Νη

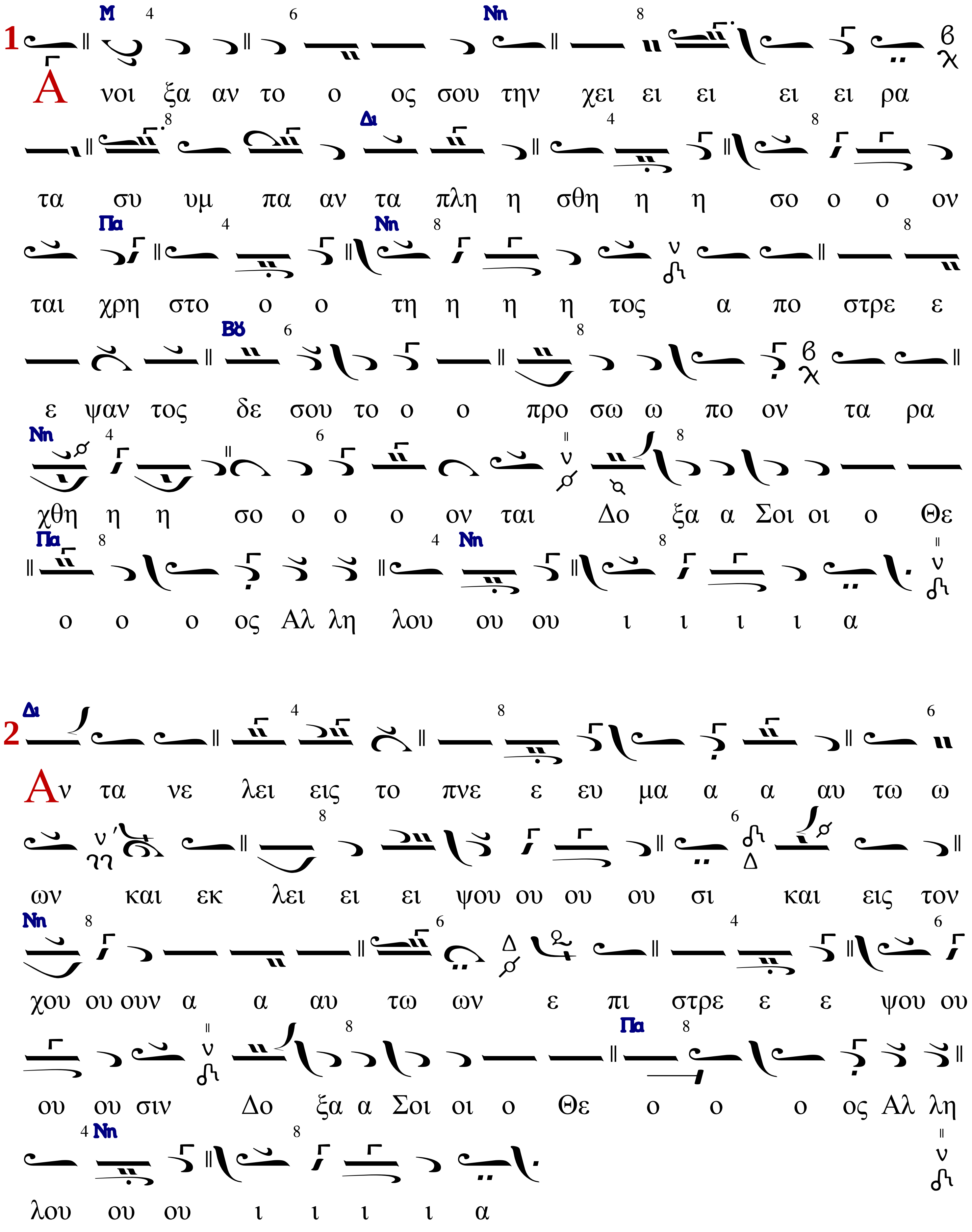

[1] *Μουσικός Πανδέκτης, τόμος 1, ἐκδόσεις «Ζωή», Ἀθήνα 1977[4], σσ. 2-9*

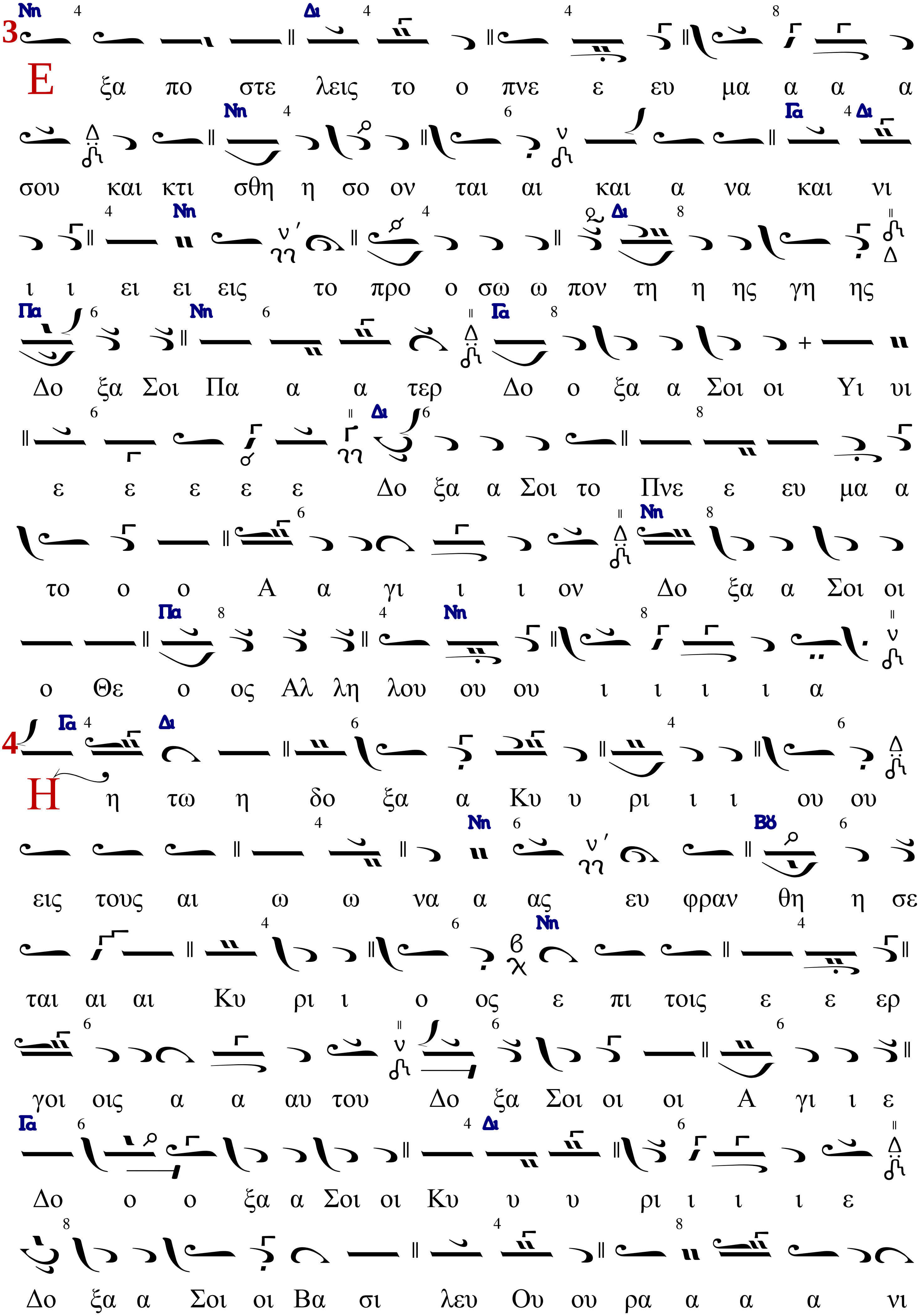
3
Ε ξα πο στε λεις το ο πνε ε ευ μα α α α
σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και νι
ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη ης
Δο ξα Σοι Πα α α τερ Δο ο ξα α Σοι οι Υι υι
ε ε ε ε ε Δο ξα α Σοι το Πνε ε ευ μα α
το ο ο Α α γι ι ι ον Δο ξα α Σοι οι
ο Θε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
4
Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου ου
εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε
ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ
γοι οις α α αυ του Δο ξα Σοι οι οι Α γι ι ε
Δο ο ο ξα α Σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Δο ξα α Σοι οι Βα σι λευ Ου ου ρα α α α νι

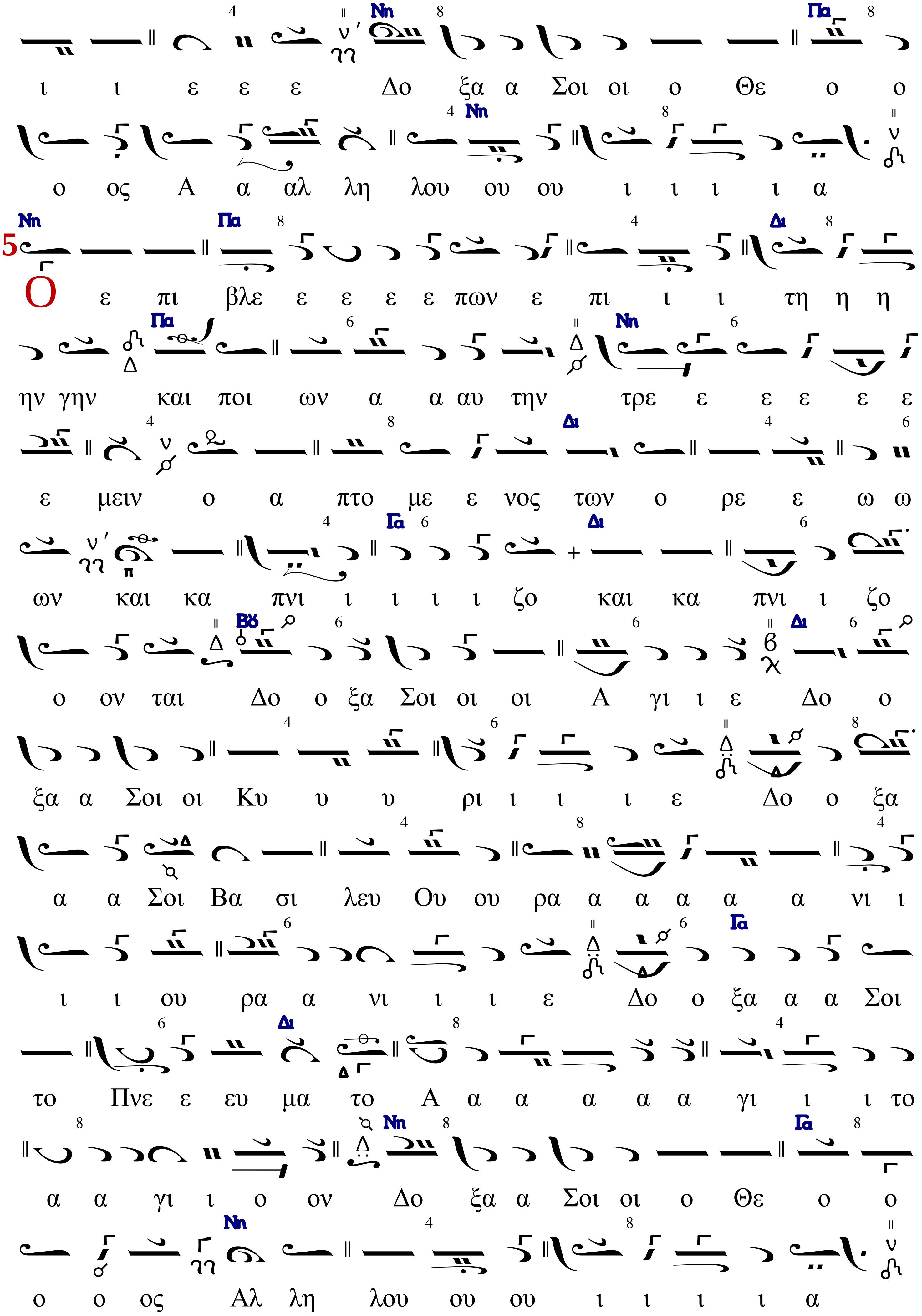
ι ι ε ε ε Δο ξα α Σοι οι ο Θε ο ο
ο ος Α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
5 Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε πι ι ι τη η η
ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε ε ε
ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε ε ω ω
ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα πνι ι ζο
ο ον ται Δο ο ξα Σοι οι οι Α γι ι ε Δο ο
ξα α Σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Δο ο ξα
α α Σοι Βα σι λευ Ου ου ρα α α α α α νι ι
ι ι ου ρα α νι ι ι ε Δο ο ξα α α Σοι
το Πνε ε ευ μα το Α α α α α α γι ι ι το
α α γι ι ο ον Δο ξα α Σοι οι ο Θε ο ο
ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

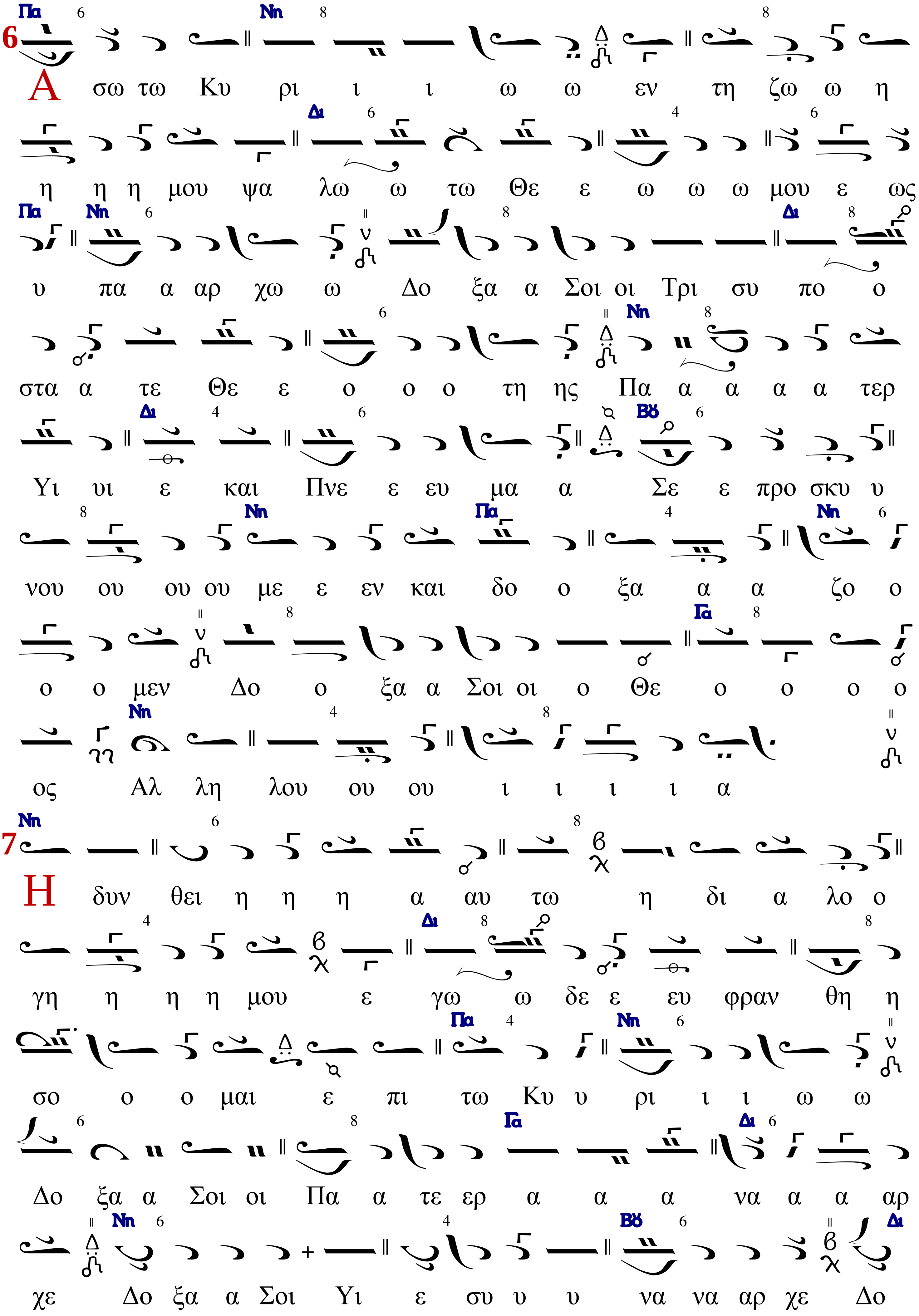
6
Α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω η
η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε ως
υ πα α αρ χω ω Δο ξα α Σοι οι Τρι συ πο ο
στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α α α τερ
Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α Σε ε προ σκυ υ
νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο
ο ο μεν Δο ο ξα α Σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
7
Η δυν θει η η η α αυ τω η δι α λο ο
γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η
σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω
Δο ξα α Σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ
χε Δο ξα α Σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε Δο

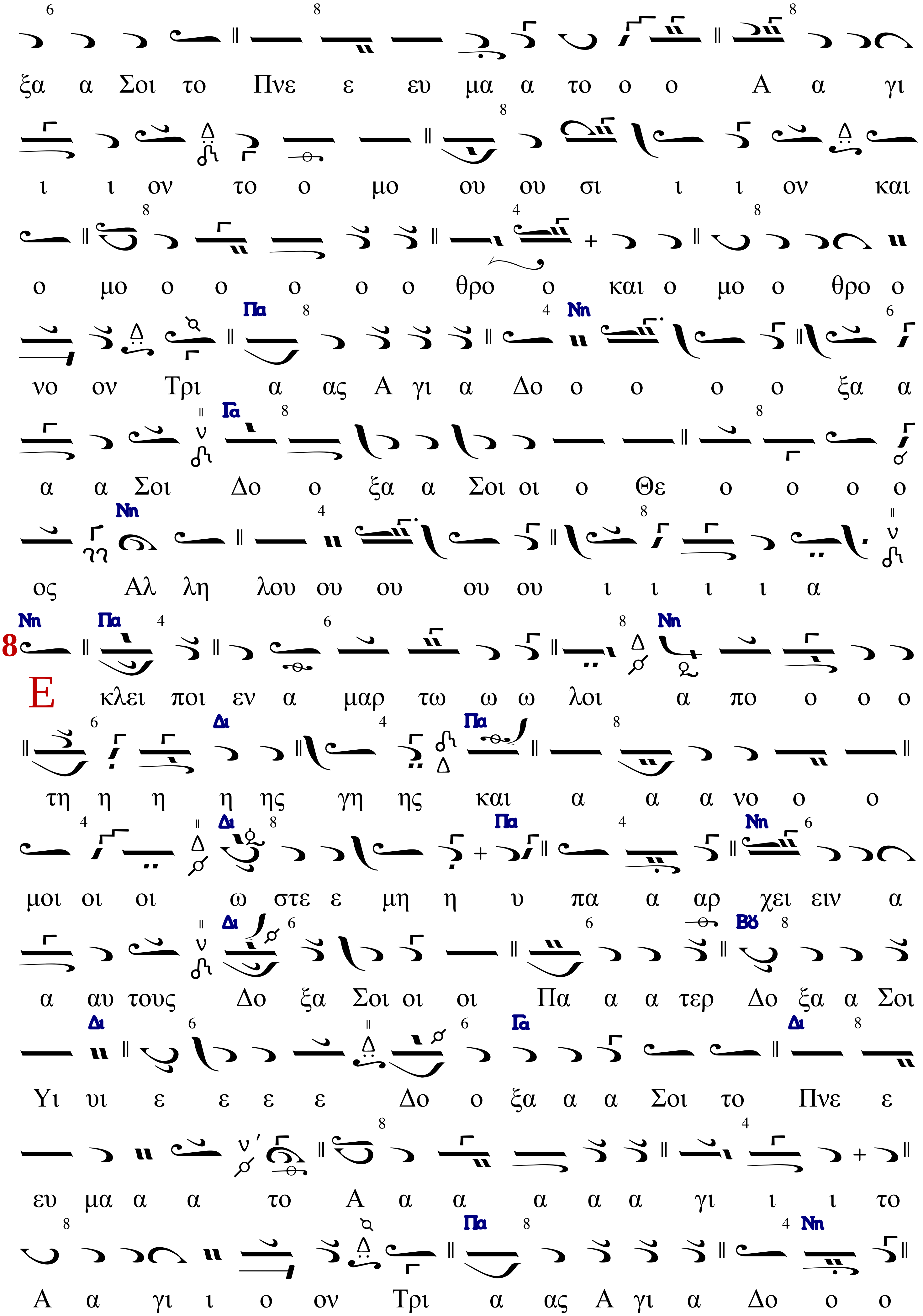
ξα α Σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο Α α γι
ι ι ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και
ο μο ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο
νο ον Τρι α ας Α γι α Δο ο ο ο ο ξα α
α α Σοι Δο ο ξα α Σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
8
Ε κλει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο ο ο
τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο
μοι οι οι ω στε ε μη η υ πα α αρ χει ειν α
α αυ τους Δο ξα Σοι οι οι Πα α α τερ Δο ξα α Σοι
Υι υι ε ε ε ε Δο ο ξα α α Σοι το Πνε ε
ευ μα α α το Α α α α α α γι ι ι το
Α α γι ι ο ον Τρι α ας Α γι α Δο ο ο

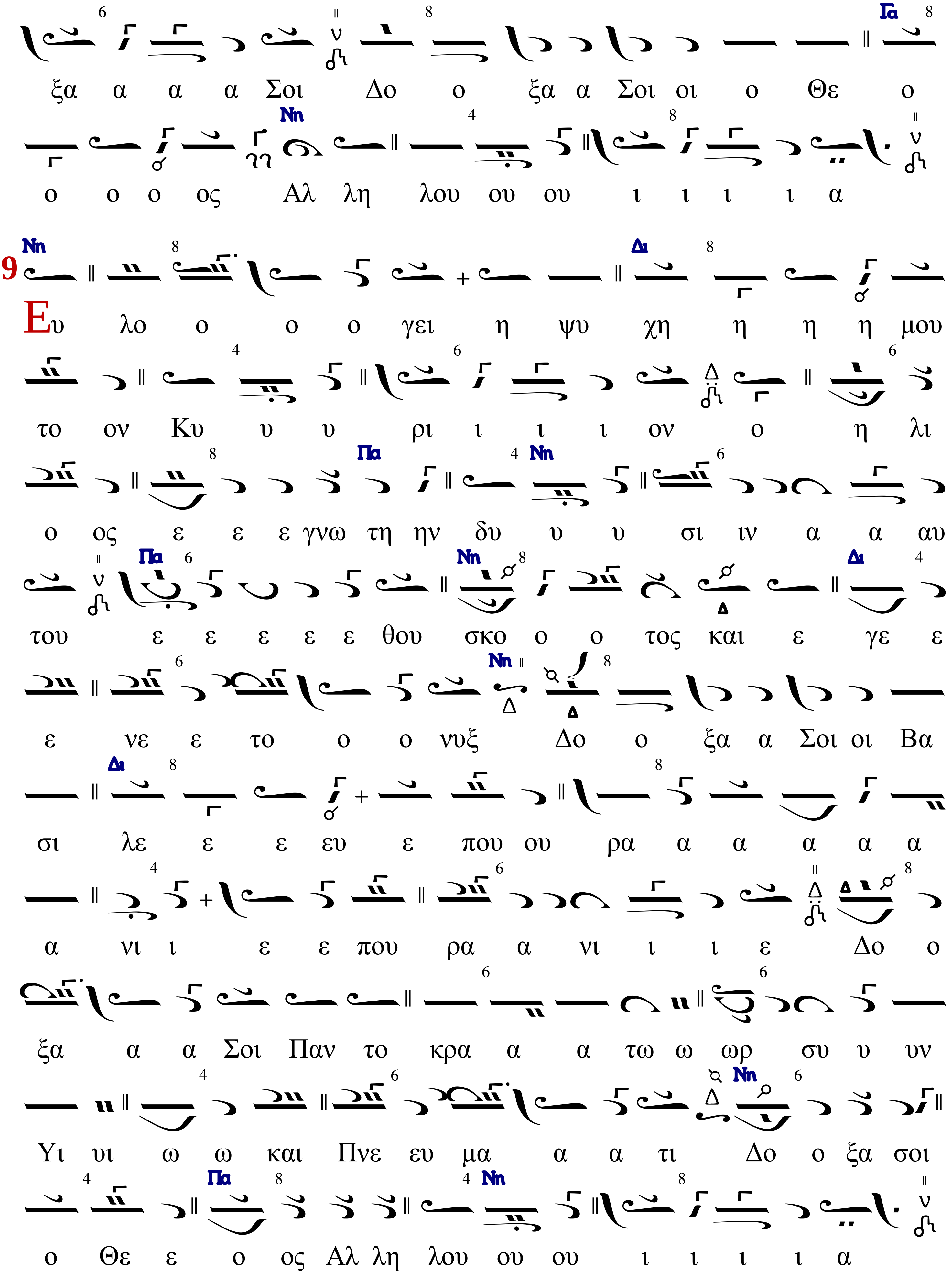
ξα α α α Σοι Δο ο ξα α Σοι οι ο Θε ο
ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
9
Ευ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η μου
το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο η λι
ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ
του ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε
ε νε ε το ο ο νυξ Δο ο ξα α Σοι οι Βα
σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α
α νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε Δο ο
ξα α α Σοι Παν το κρα α α τω ω ωρ συ υ υν
Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα σοι
ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

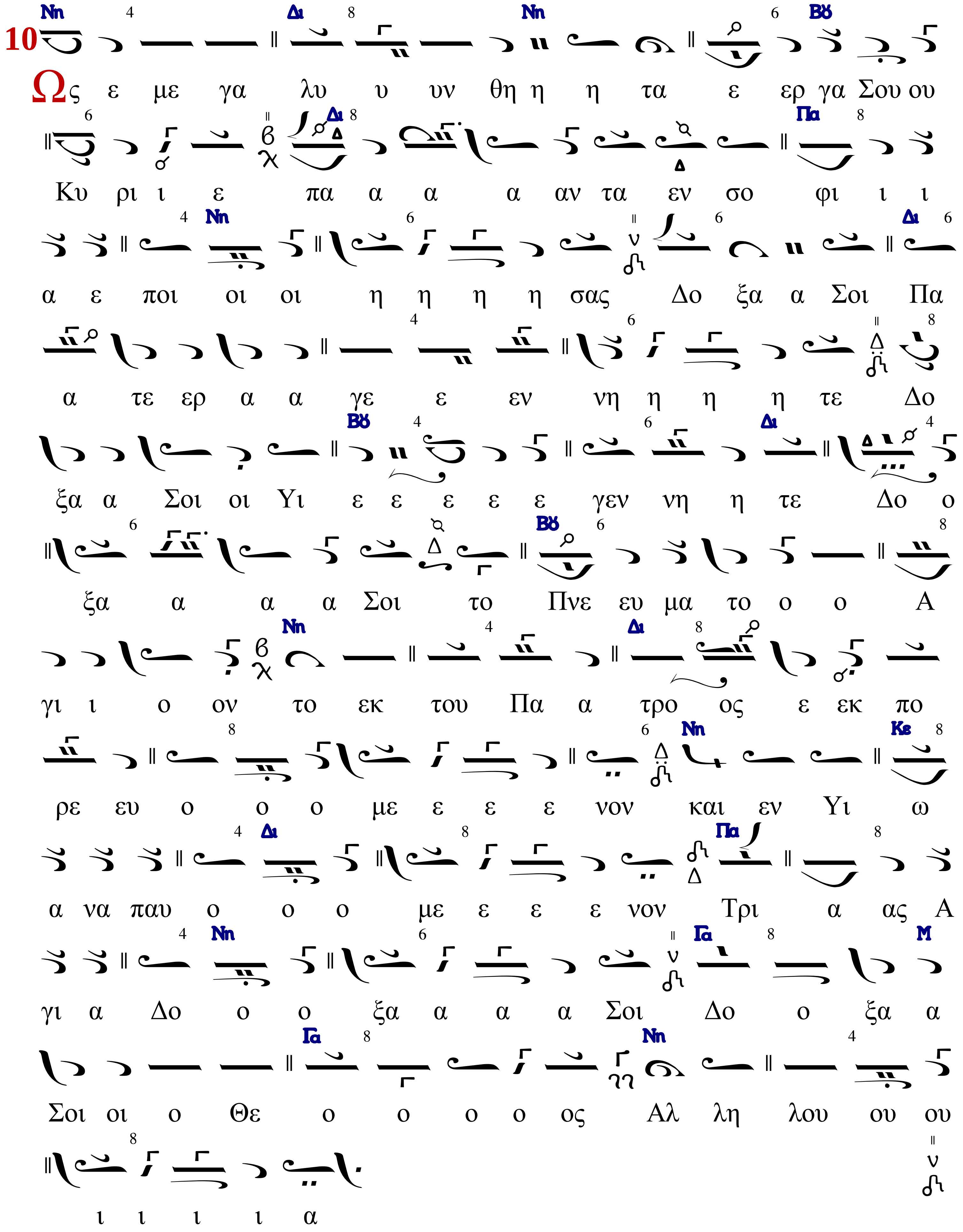
10
Ως ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα Σου ου
Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι ι ι
α ε ποι οι οι η η η η σας Δο ξα α Σοι Πα
α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε Δο
ξα α Σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε Δο ο
ξα α α α Σοι το Πνε ευ μα το ο ο Α
γι ι ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο
ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω
α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας Α
γι α Δο ο ο ξα α α α Σοι Δο ο ξα α
Σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α

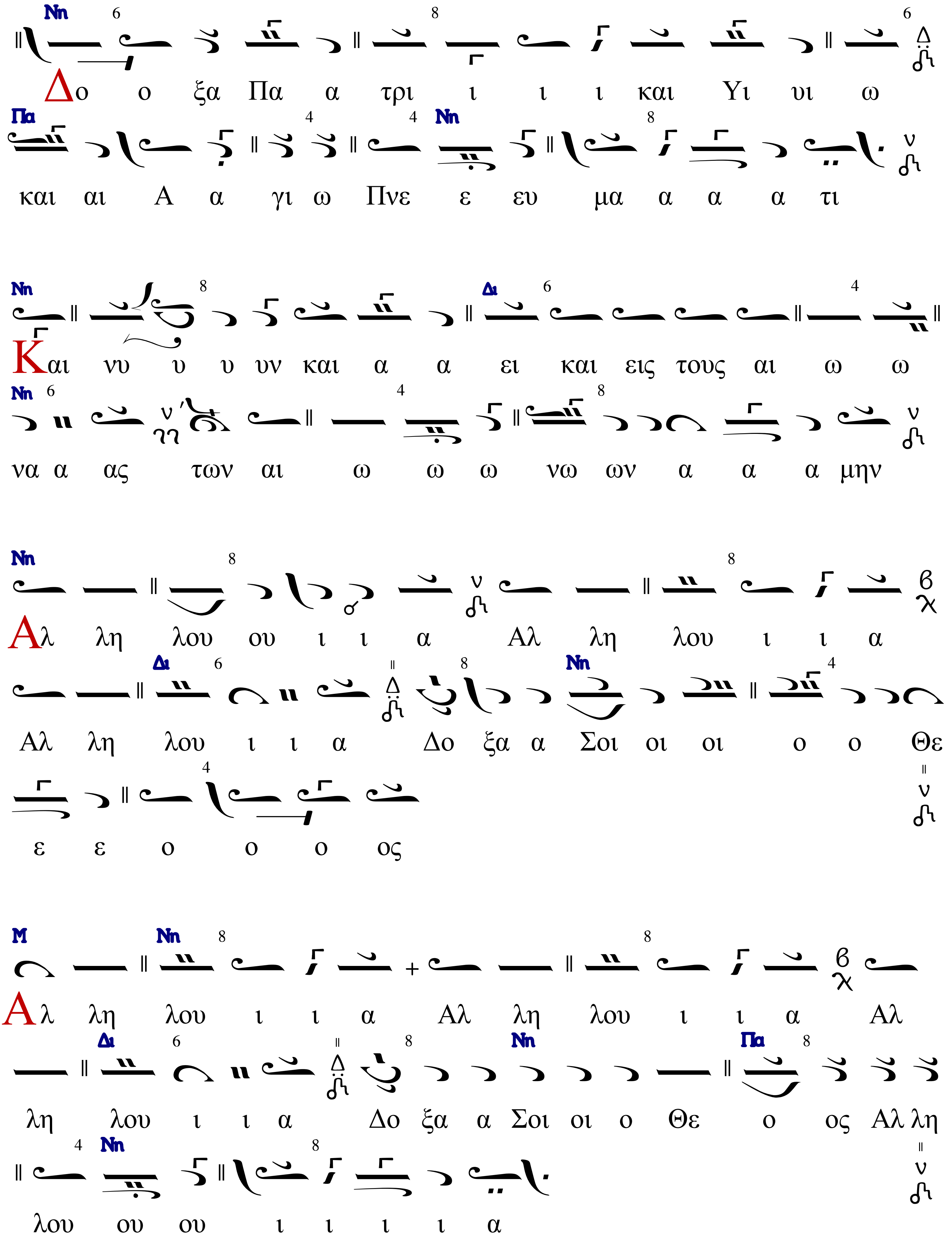
Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και αι Α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α α τι
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω
να α ας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ι ι α
Αλ λη λου ι ι α Δο ξα α Σοι οι οι ο ο Θε
ε ε ο ο ο ος
Αλ λη λου ι ι α Αλ λη λου ι ι α Αλ
λη λου ι ι α Δο ξα α Σοι οι ο Θε ο ος Αλ λη
λου ου ου ι ι ι ι α

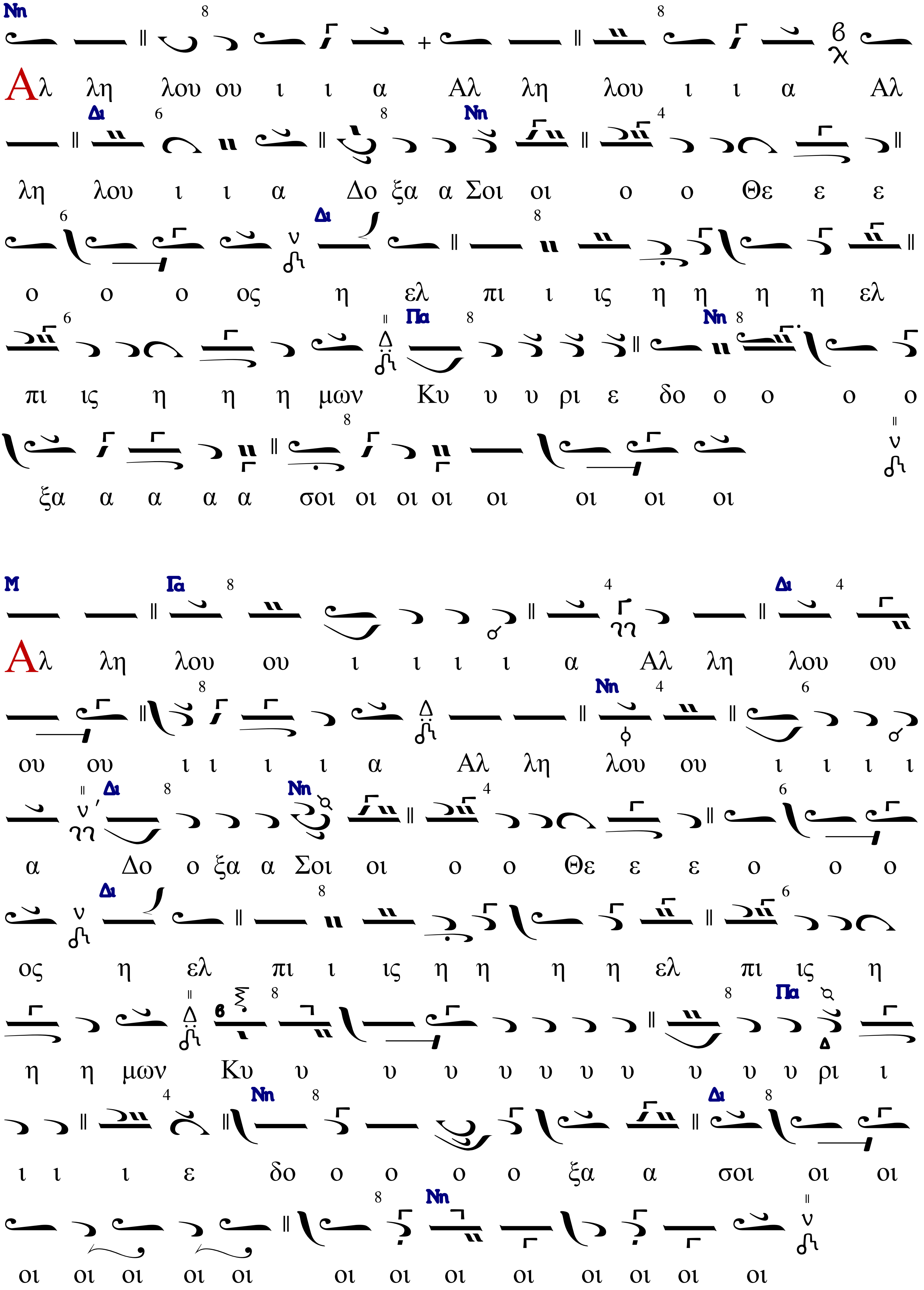
Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ι ι α Αλ
λη λου ι ι α Δο ξα α Σοι οι ο ο Θε ε ε
ο ο ο ος η ελ πι ι ις η η η η ελ
πι ις η η η μων Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο
ξα α α α α σοι οι οι οι οι οι οι οι
Αλ λη λου ου ι ι ι ι α Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α Αλ λη λου ου ι ι ι ι
α Δο ο ξα α Σοι οι ο ο Θε ε ε ο ο ο
ος η ελ πι ι ις η η η η ελ πι ις η
η η μων Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι
ι ι ι ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἦχος πλ. Β΄, Πα

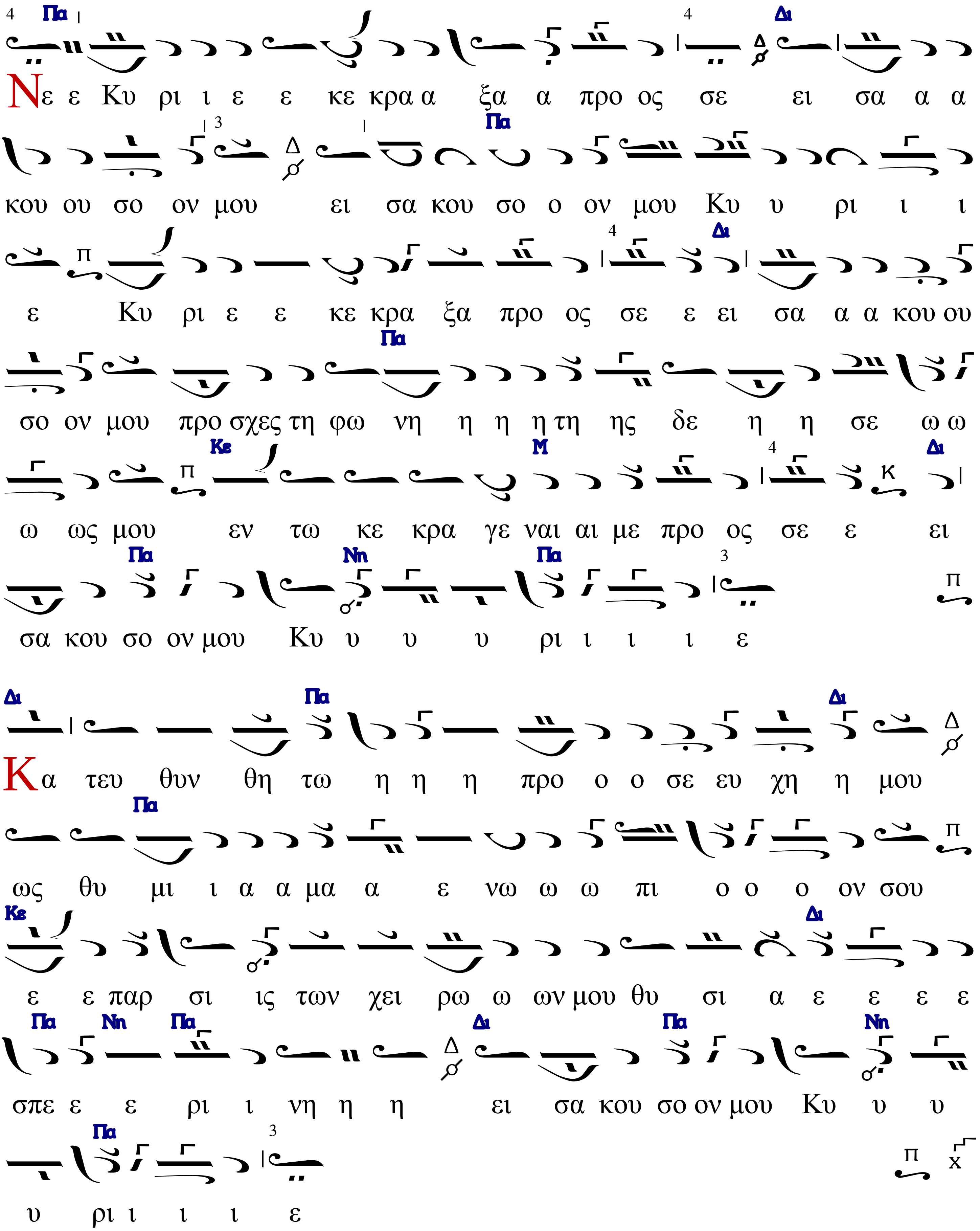
Νε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε ει σα α α
κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι
ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε ει σα α α κου ου
σο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει
σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η μου
ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι ο ο ο ον σου
ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου θυ σι α ε ε ε ε
σπε ε ε ρι ι νη η η ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

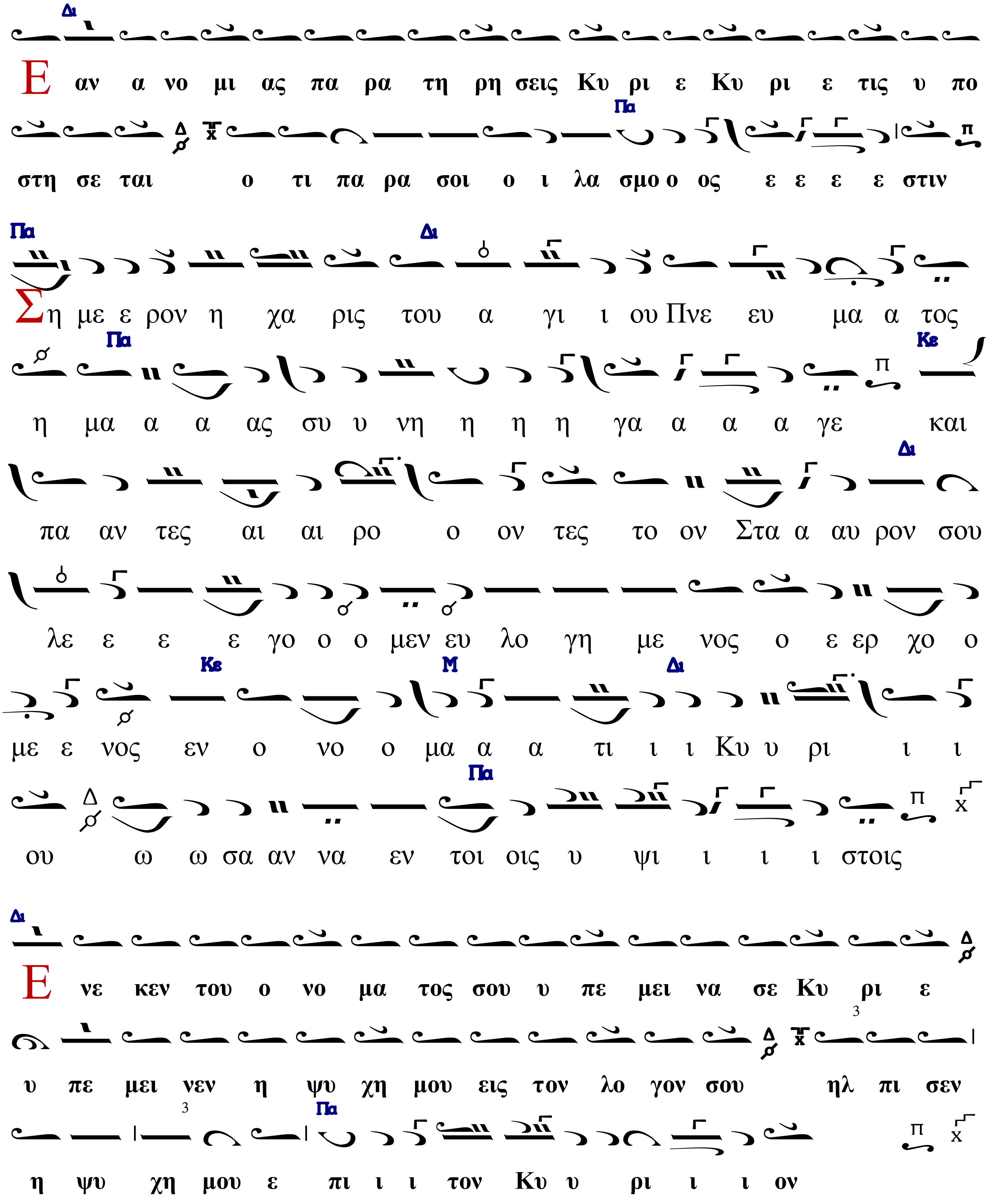

Τό αὐτό (Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος).

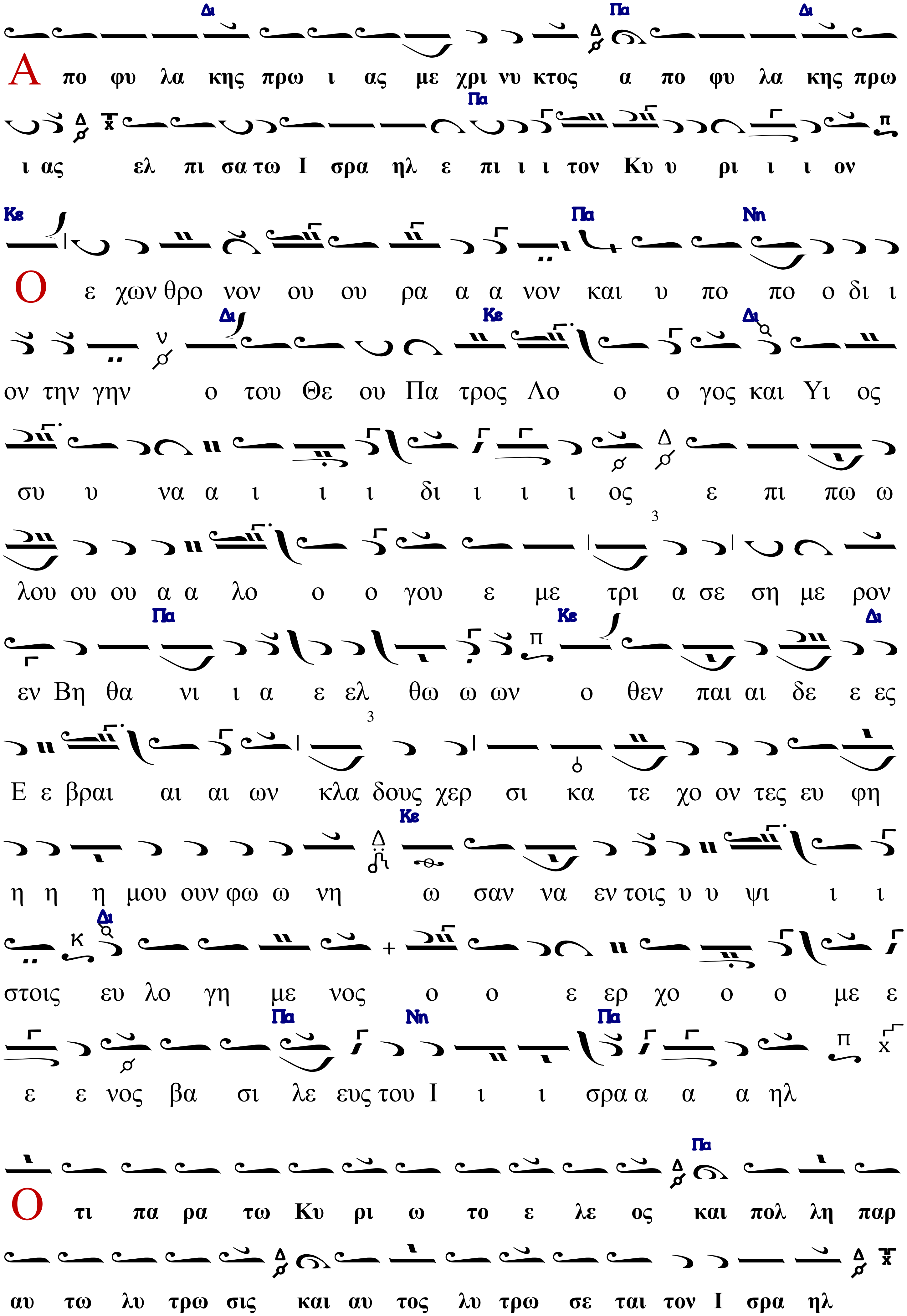
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω
ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον
Ο ε χων θρο νον ου ου ρα α α νον και υ πο πο ο δι ι
ον την γην ο του Θε ου Πα τρος Λο ο ο γος και Υι ος
συ υ να α ι ι ι δι ι ι ι ος ε πι πω ω
λου ου ου α α λο ο ο γου ε με τρι α σε ση με ρον
εν Βη θα νι ι α ε ελ θω ω ων ο θεν παι αι δε ε ες
Ε ε βραι αι αι ων κλα δους χερ σι κα τε χο ον τες ευ φη
η η η μου ουν φω ω νη ω σαν να εν τοις υ υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ο ε ερ χο ο ο με ε
ε ε νος βα σι λε ευς του Ι ι ι σρα α α α ηλ
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ λη παρ
αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ

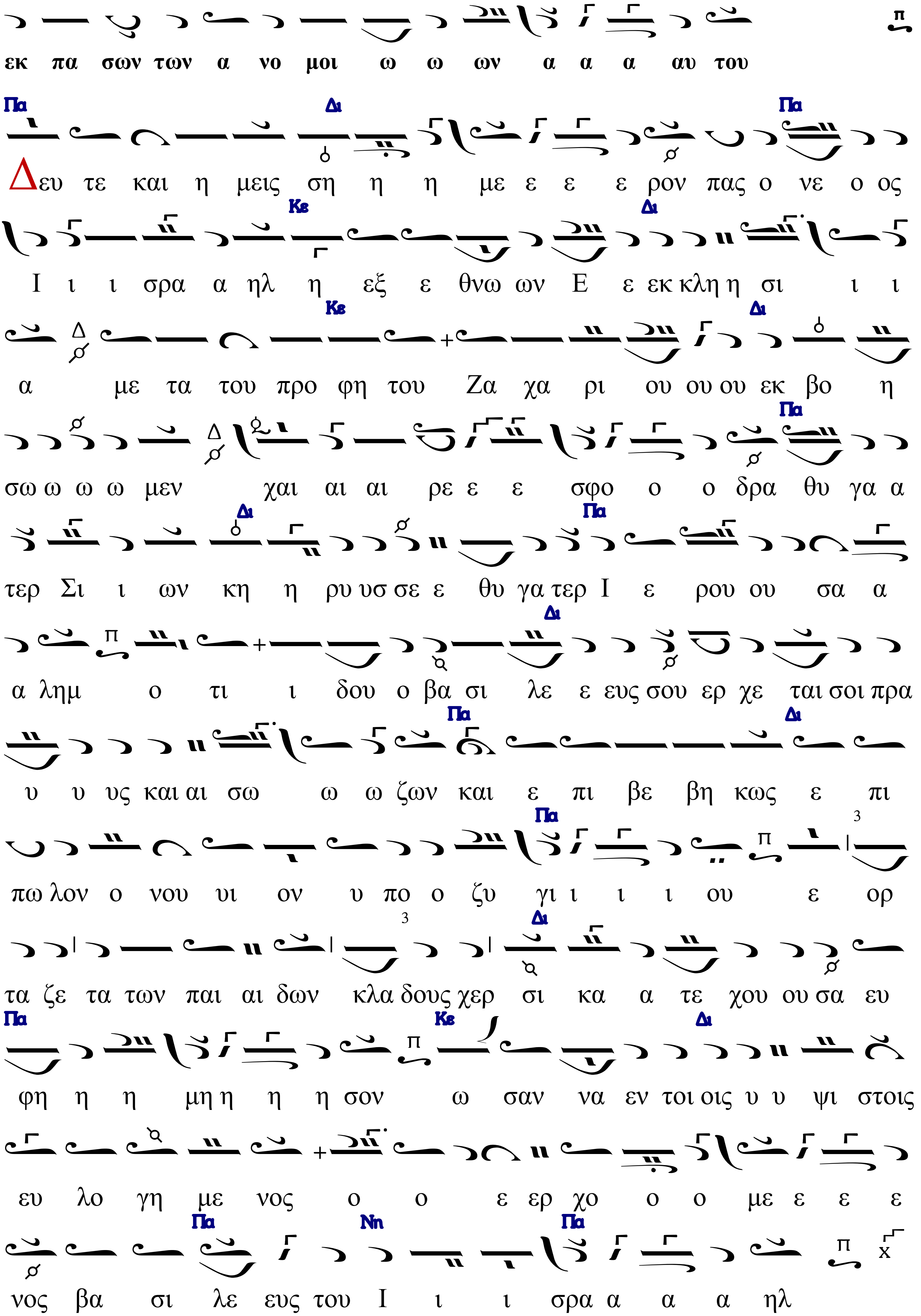
εκ πα σων των α νο μοι ω ω ων α α α αυ του
Δευ τε και η μεις ση η η με ε ε ε ρον πας ο νε ο ος
Ι ι ι σρα α ηλ η εξ ε θνω ων Ε ε εκ κλη η σι ι ι
α με τα του προ φη του Ζα χα ρι ου ου ου εκ βο η
σω ω ω ω μεν χαι αι αι ρε ε ε σφο ο ο δρα θυ γα α
τερ Σι ι ων κη η ρυ υσ σε ε θυ γα τερ Ι ε ρου ου σα α
α λημ ο τι ι δου ο βα σι λε ε ευς σου ερ χε ται σοι πρα
υ υ υς και αι σω ω ω ζων και ε πι βε βη κως ε πι
πω λον ο νου υι ον υ πο ο ζυ γι ι ι ι ου ε ορ
τα ζε τα των παι αι δων κλα δους χερ σι κα α τε χου ου σα ευ
φη η η μη η η η σον ω σαν να εν τοι οις υ υ ψι στοις
ευ λο γη με νος ο ο ε ερ χο ο ο με ε ε ε
νος βα σι λε ευς του Ι ι ι σρα α α α ηλ

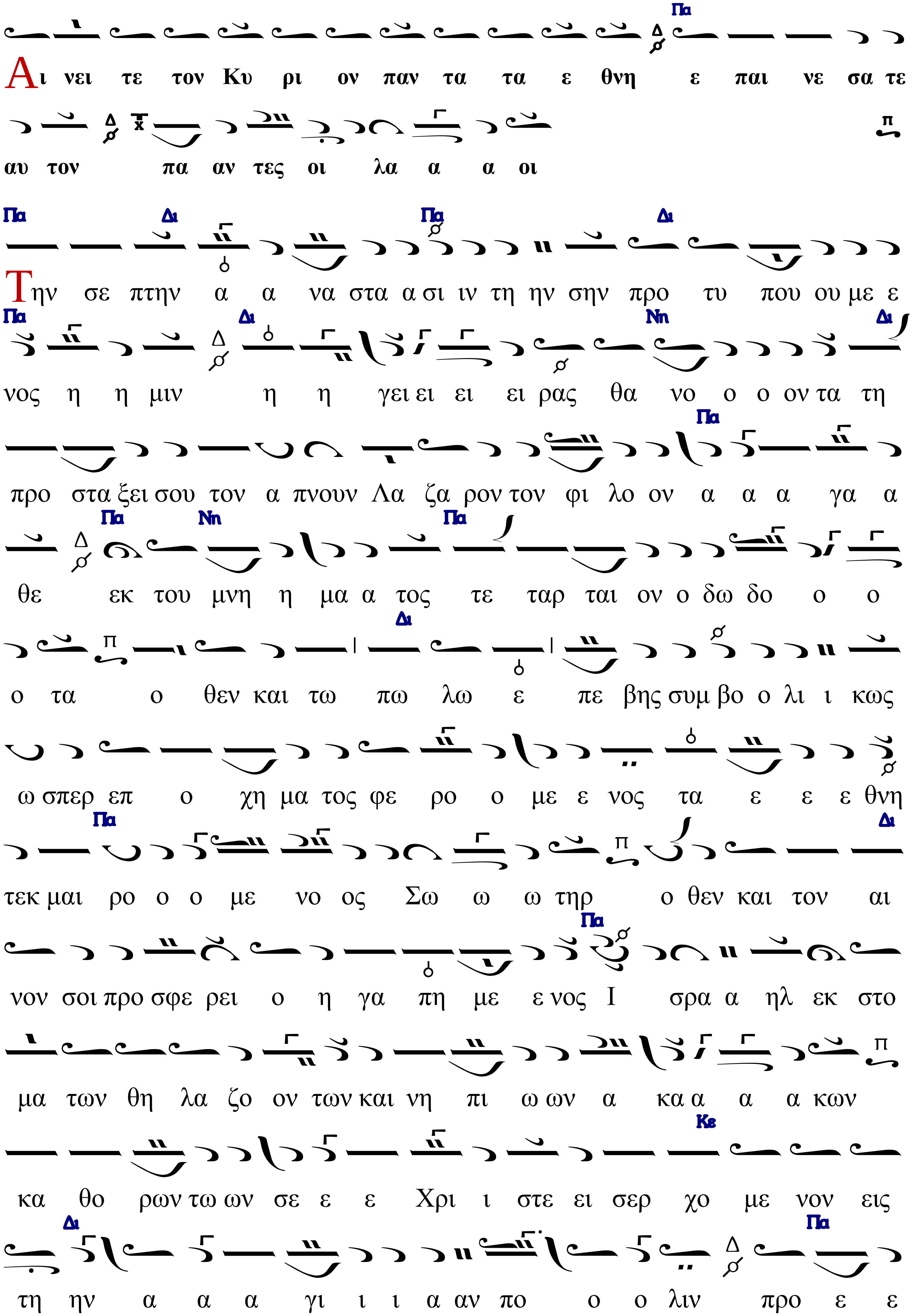
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι νε σα τε
αυ τον πα αν τες οι λα α α οι
Την σε πτην α α να στα α σι ιν τη ην σην προ τυ που ου με ε
νος η η μιν η η γει ει ει ει ρας θα νο ο ο ον τα τη
προ στα ξει σου τον α πνουν Λα ζα ρον τον φι λο ον α α α γα α
θε εκ του μνη η μα α τος τε ταρ ται ον ο δω δο ο ο
ο τα ο θεν και τω πω λω ε πε βης συμ βο ο λι ι κως
ω σπερ επ ο χη μα τος φε ρο ο με ε νος τα ε ε ε θνη
τεκ μαι ρο ο ο με νο ος Σω ω ω τηρ ο θεν και τον αι
νον σοι προ σφε ρει ο η γα πη με ε νος Ι σρα α ηλ εκ στο
μα των θη λα ζο ον των και νη πι ω ων α κα α α α κων
κα θο ρων τω ων σε ε ε Χρι ι στε ει σερ χο με νον εις
τη ην α α α γι ι ι α αν πο ο ο λιν προ ε ε

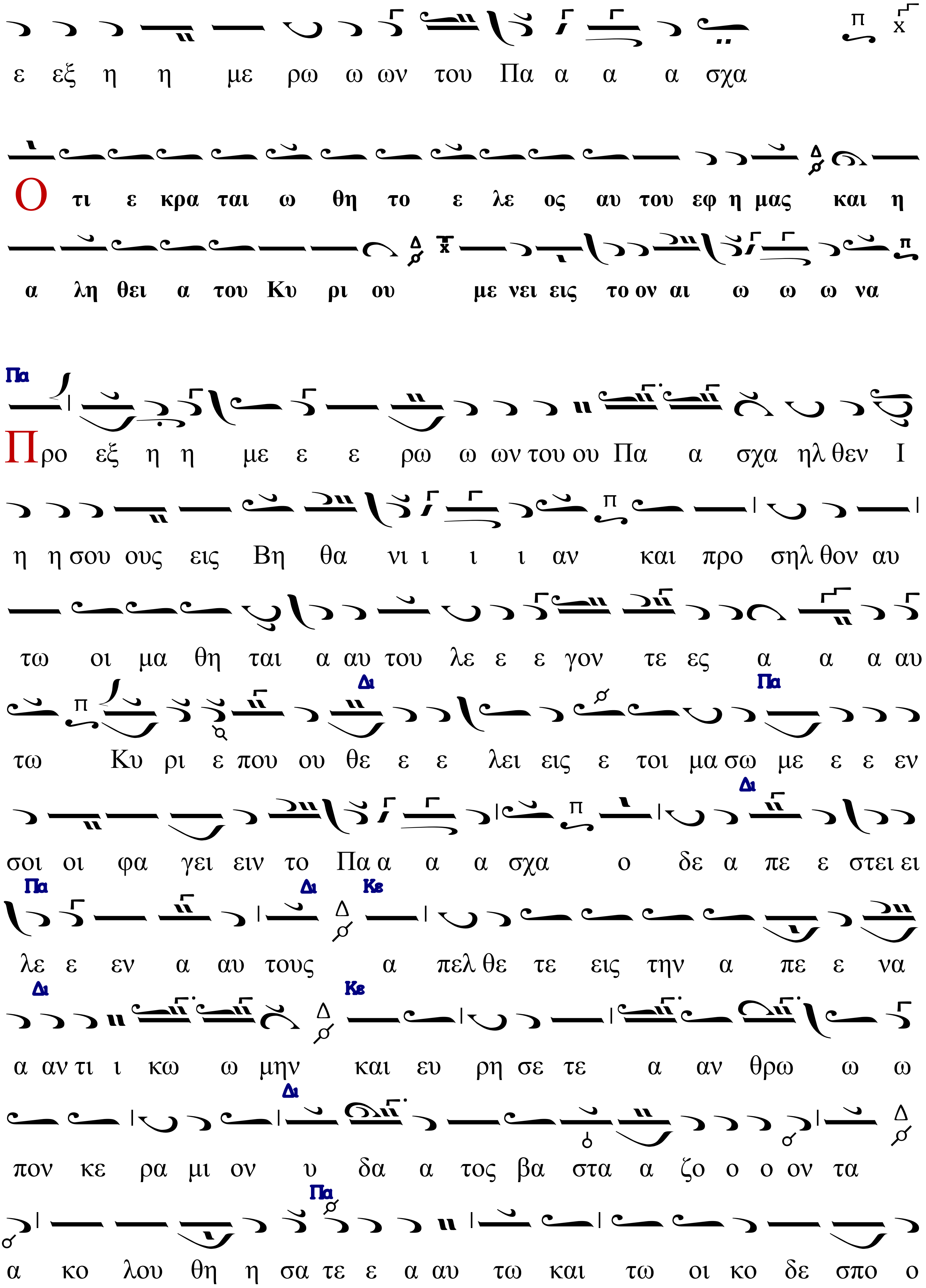
ε εξ η η με ρω ω ων του Πα α α α σχα
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ η μας και η
α λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις το ον αι ω ω ω να
Προ εξ η η με ε ε ρω ω ων του ου Πα α σχα ηλ θεν Ι
η η σου ους εις Βη θα νι ι ι ι αν και προ σηλ θον αυ
τω οι μα θη ται α αυ του λε ε ε γον τε ες α α α αυ
τω Κυ ρι ε που ου θε ε ε λει εις ε τοι μα σω με ε ε εν
σοι οι φα γει ειν το Πα α α α σχα ο δε α πε ε στει ει
λε ε εν α αυ τους α πελ θε τε εις την α πε ε να
α αν τι ι κω ω μην και ευ ρη σε τε α αν θρω ω ω
πον κε ρα μι ον υ δα α τος βα στα α ζο ο ο ον τα
α κο λου θη η σα τε ε α αυ τω και τω οι κο δε σπο ο

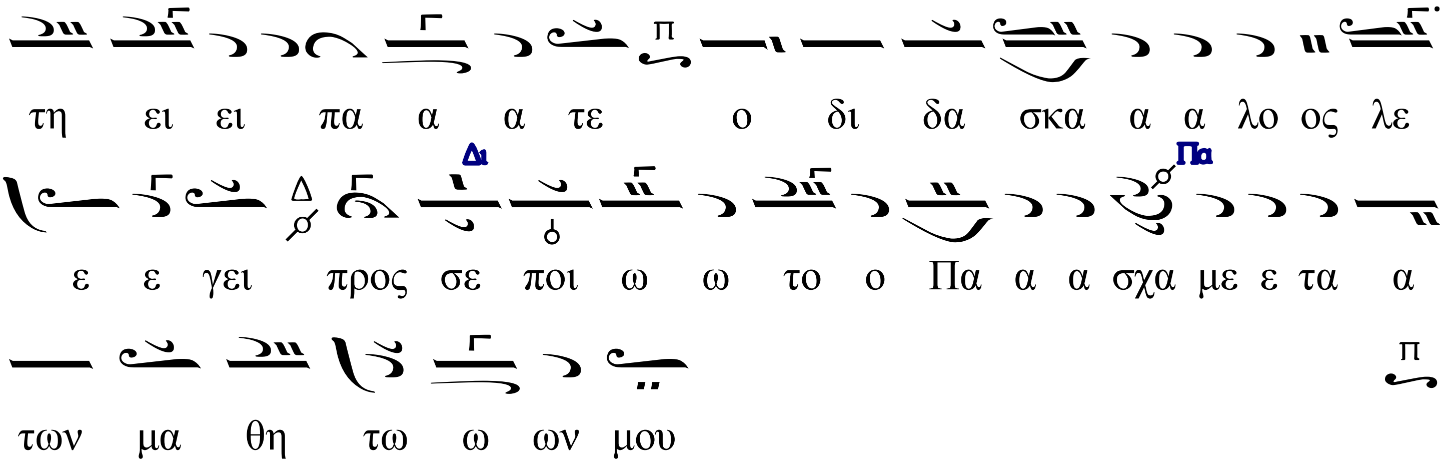

Εἰς τήν Ἀρτοκλασίαν Ἦχος Α΄, Πα

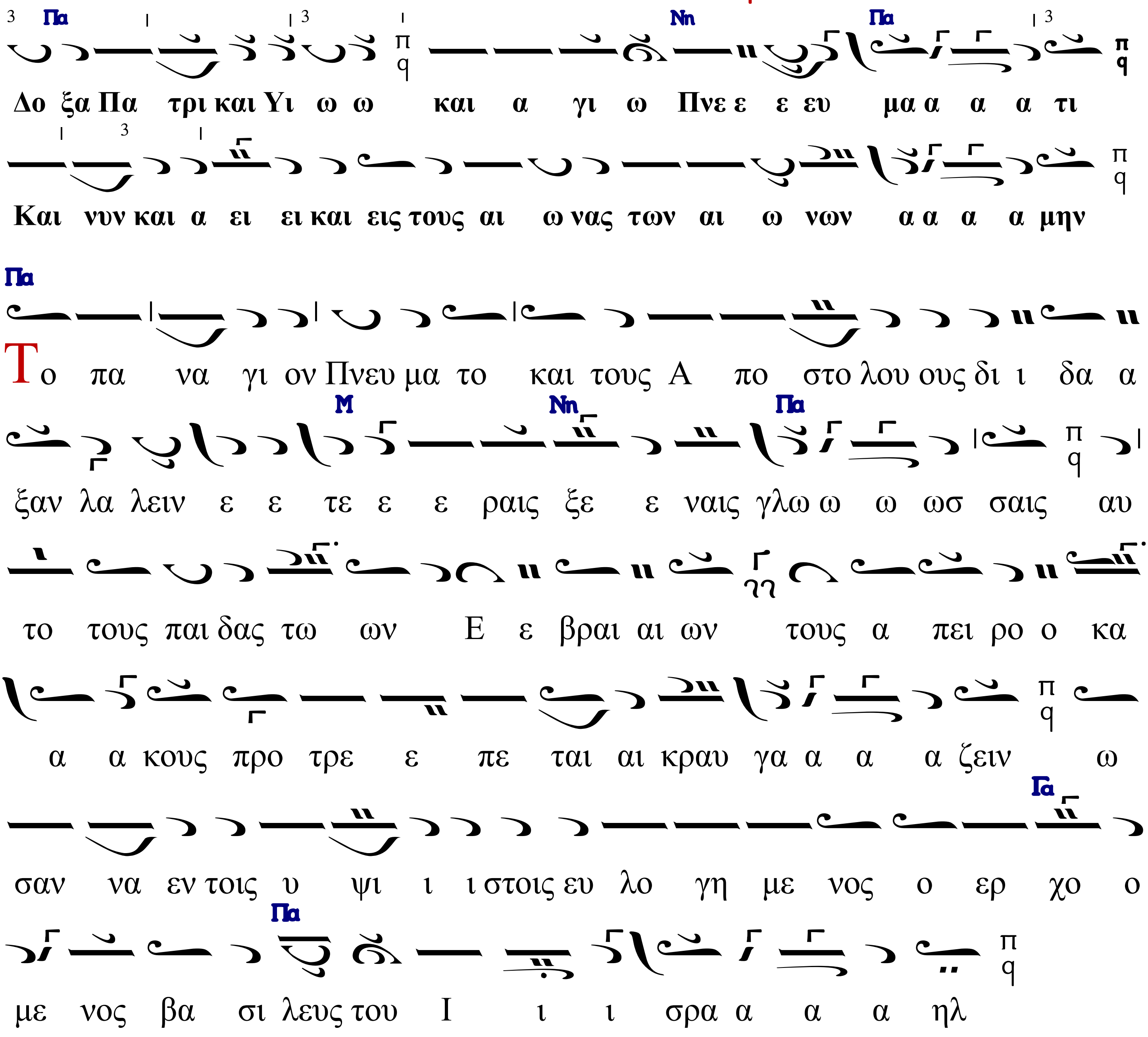

Εἰς τά Ἀπόστιχα τά παρόντα Ἰδιόμελα Ἦχος πλ Δ', Νη

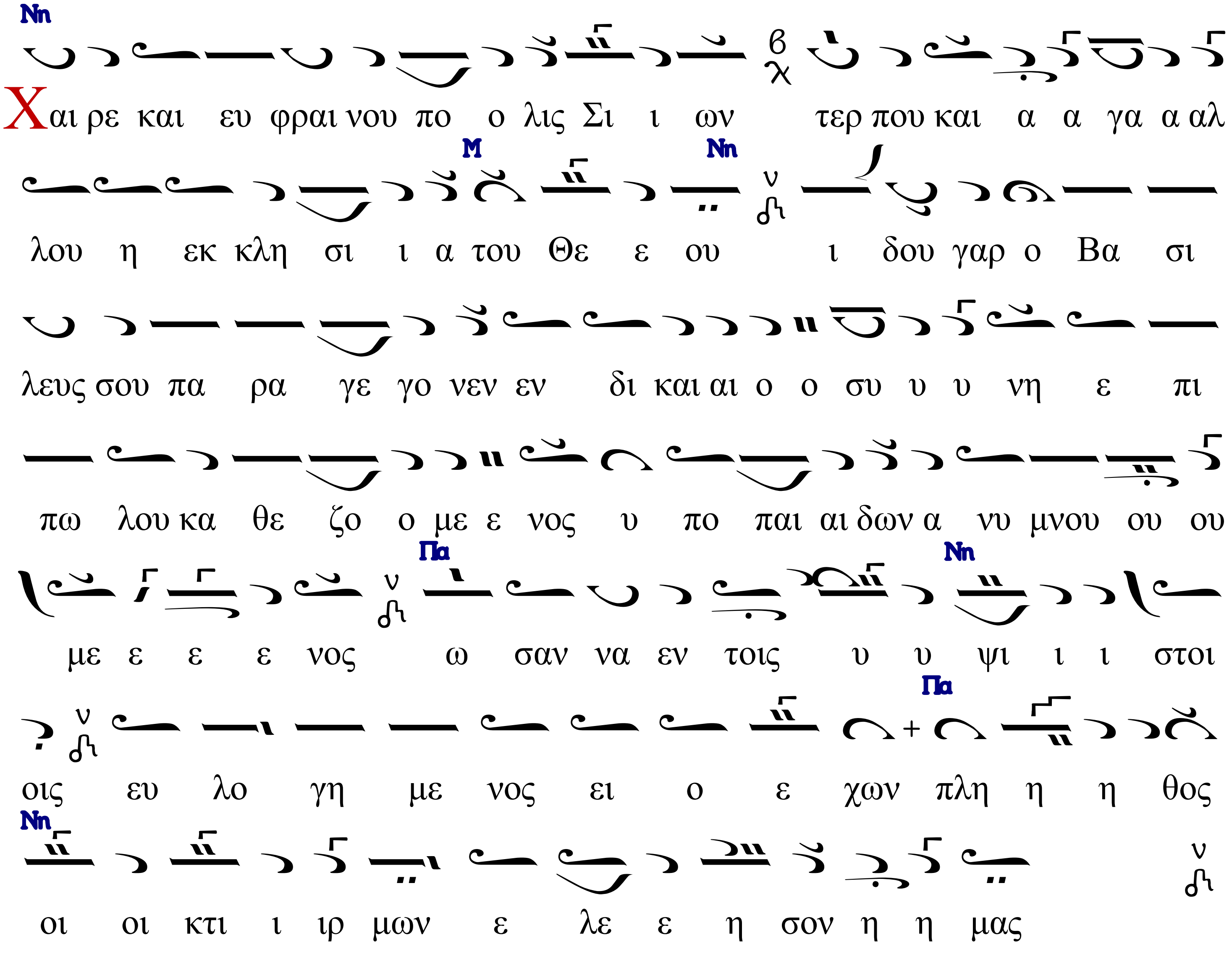

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον

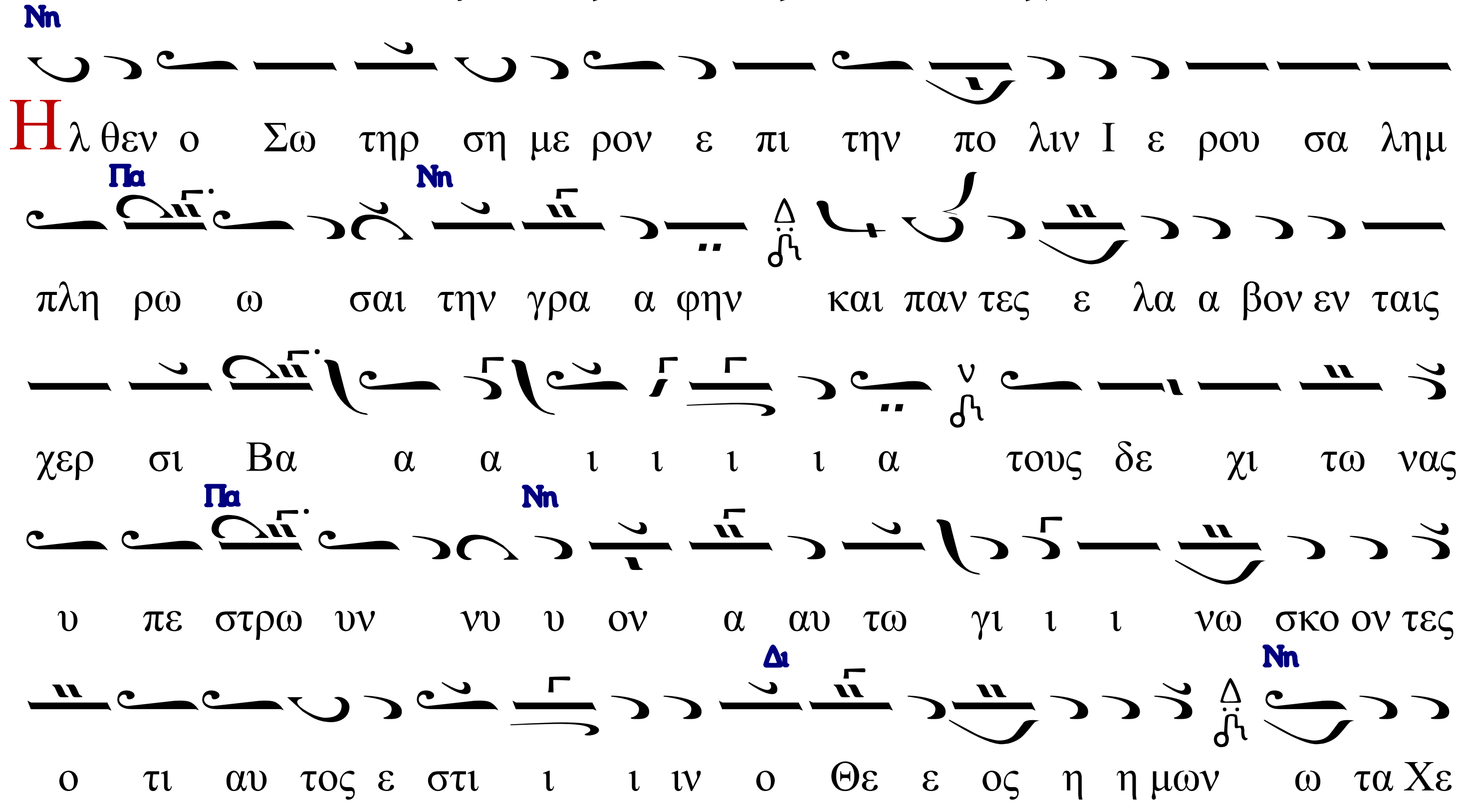

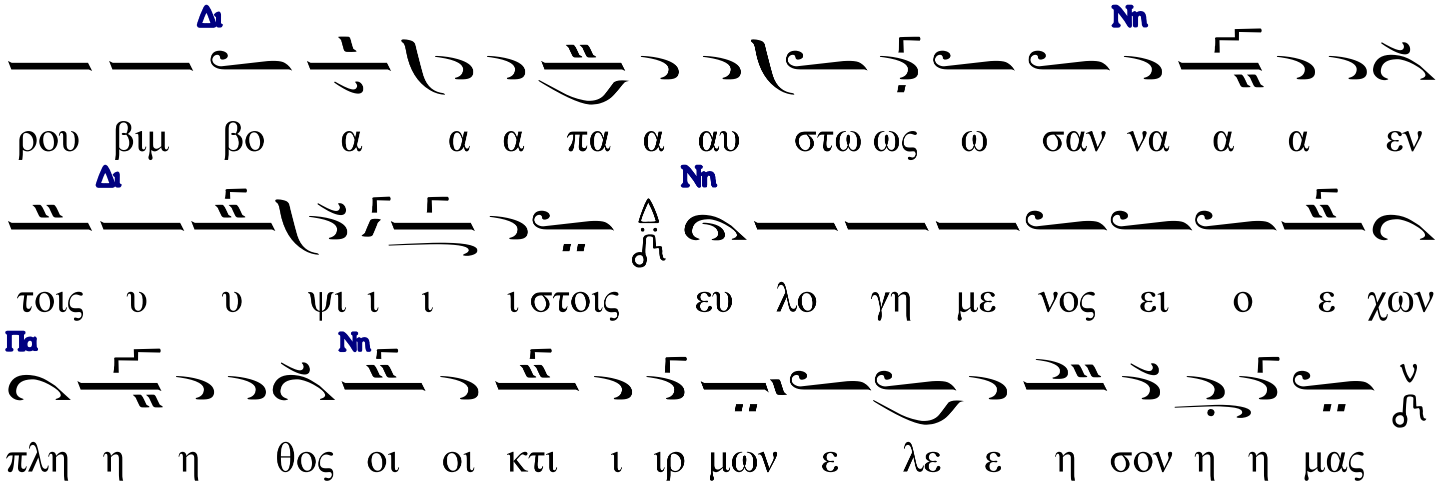

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστόν τό Ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

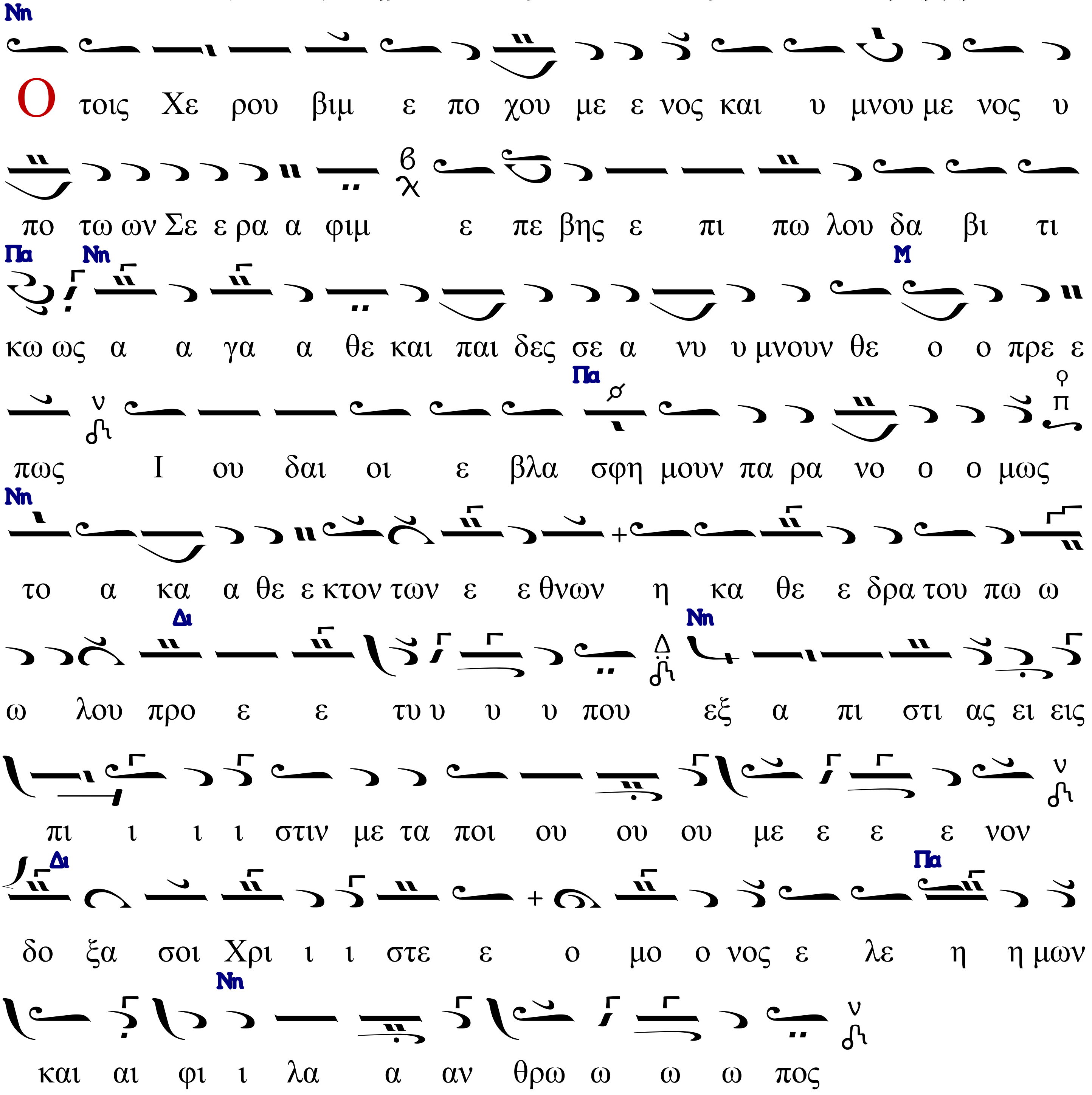

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ β΄. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε...

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α', Πα

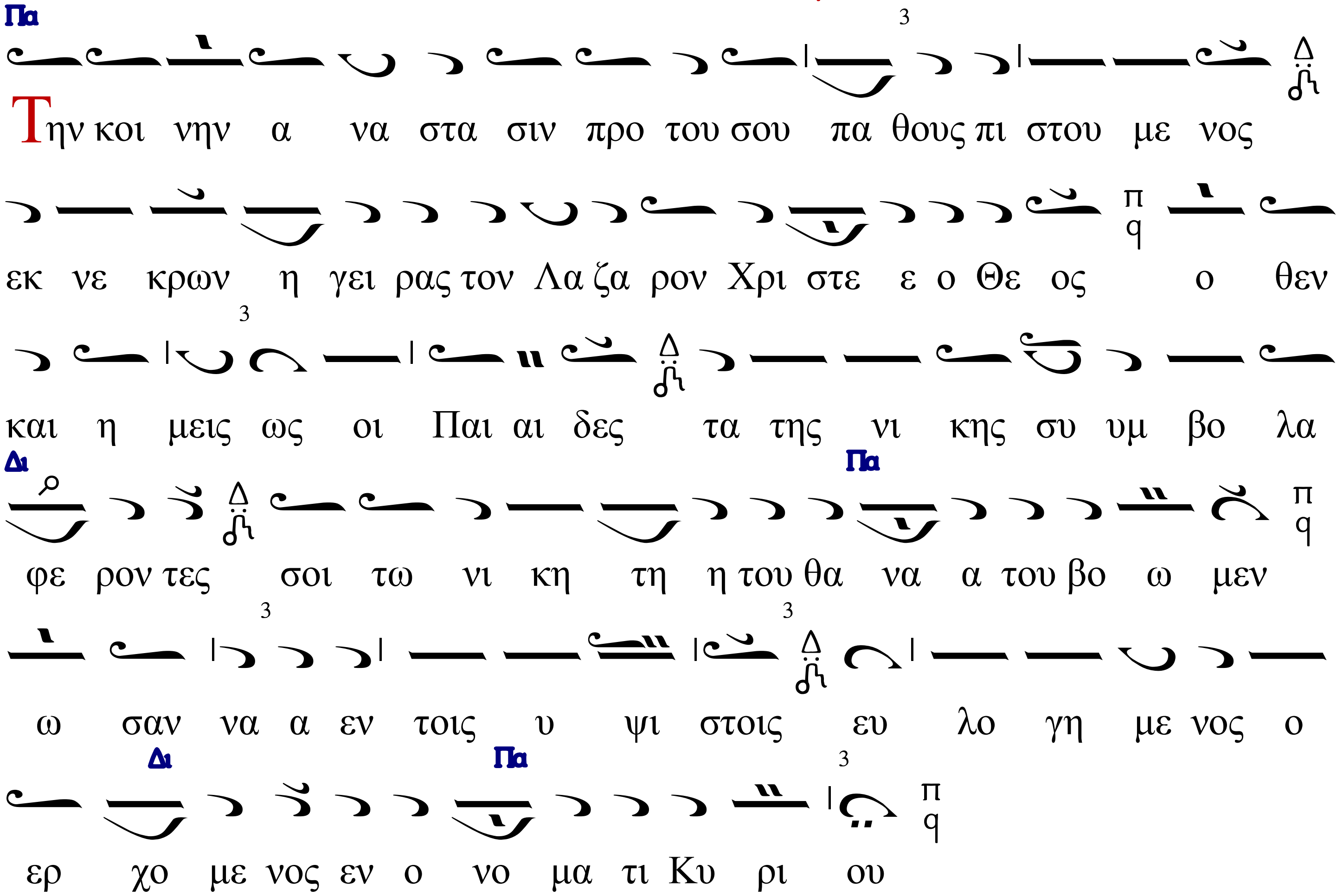

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δ', Δι

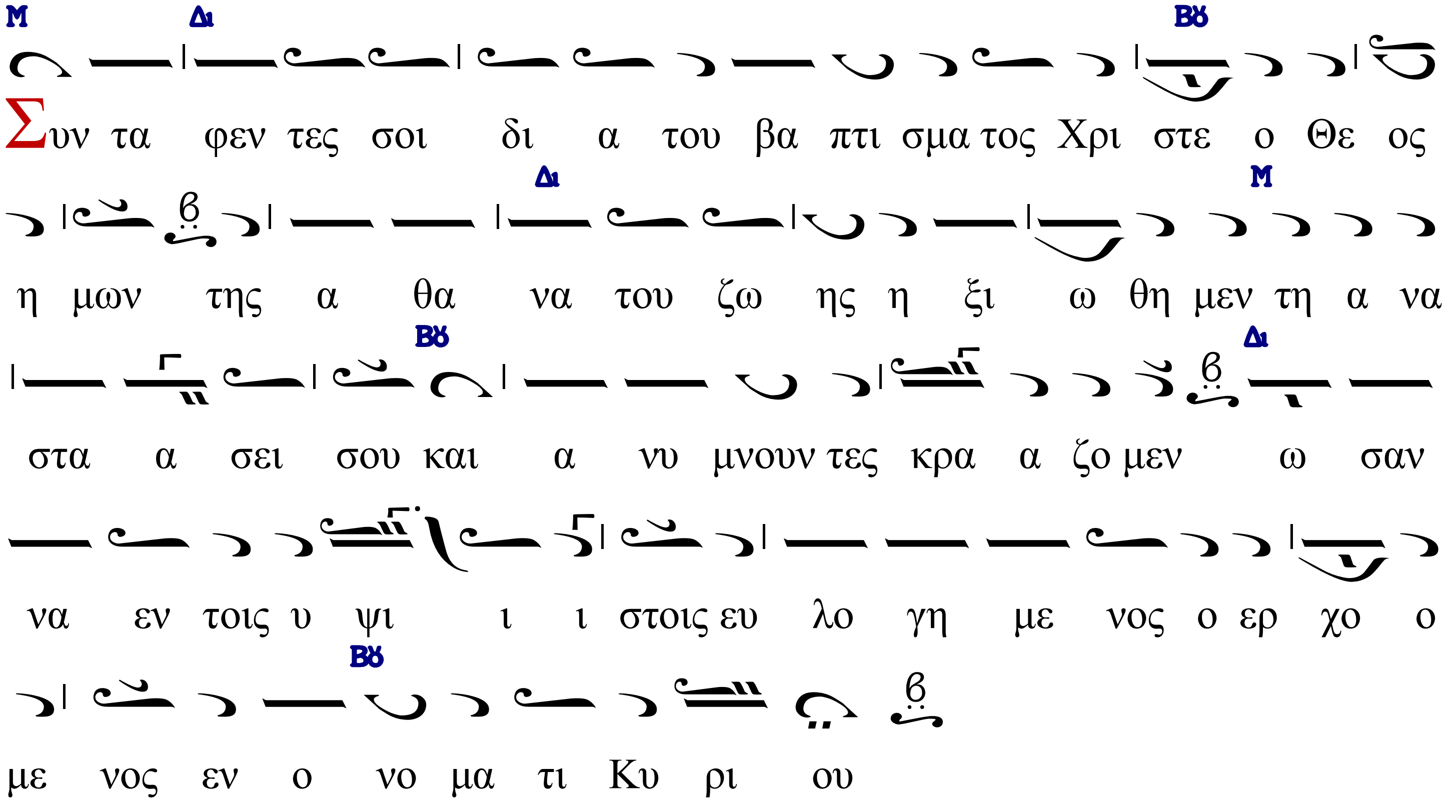

ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ᾿Ηχος Βαρύς Ζω

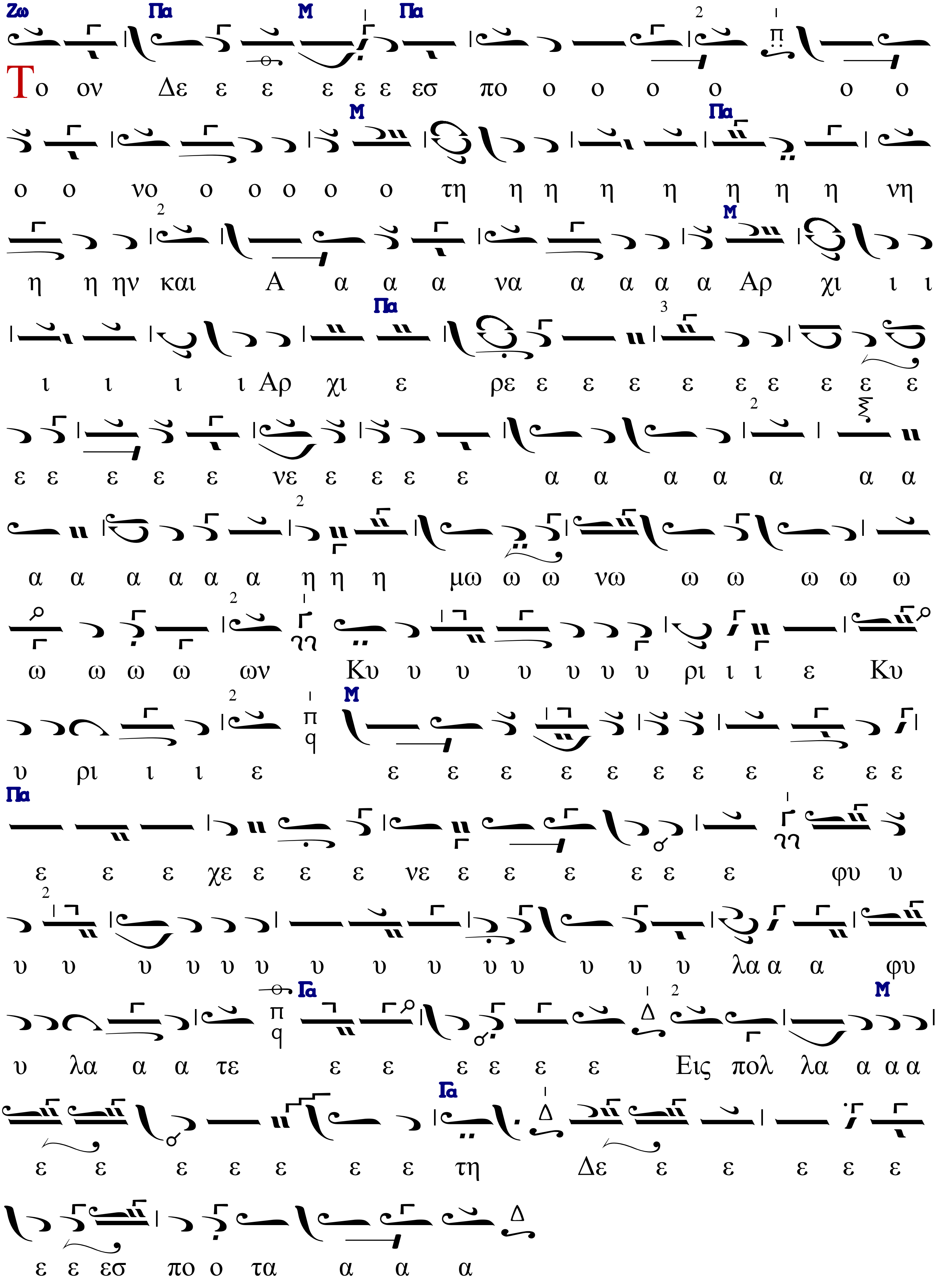

Εἰς τὴν ἱεράν Πατριαρχικὴν ἀμφίεσιν «Ἄνωθεν οἱ προφῆται»[2] Ἦχος Βαρύς Ζω

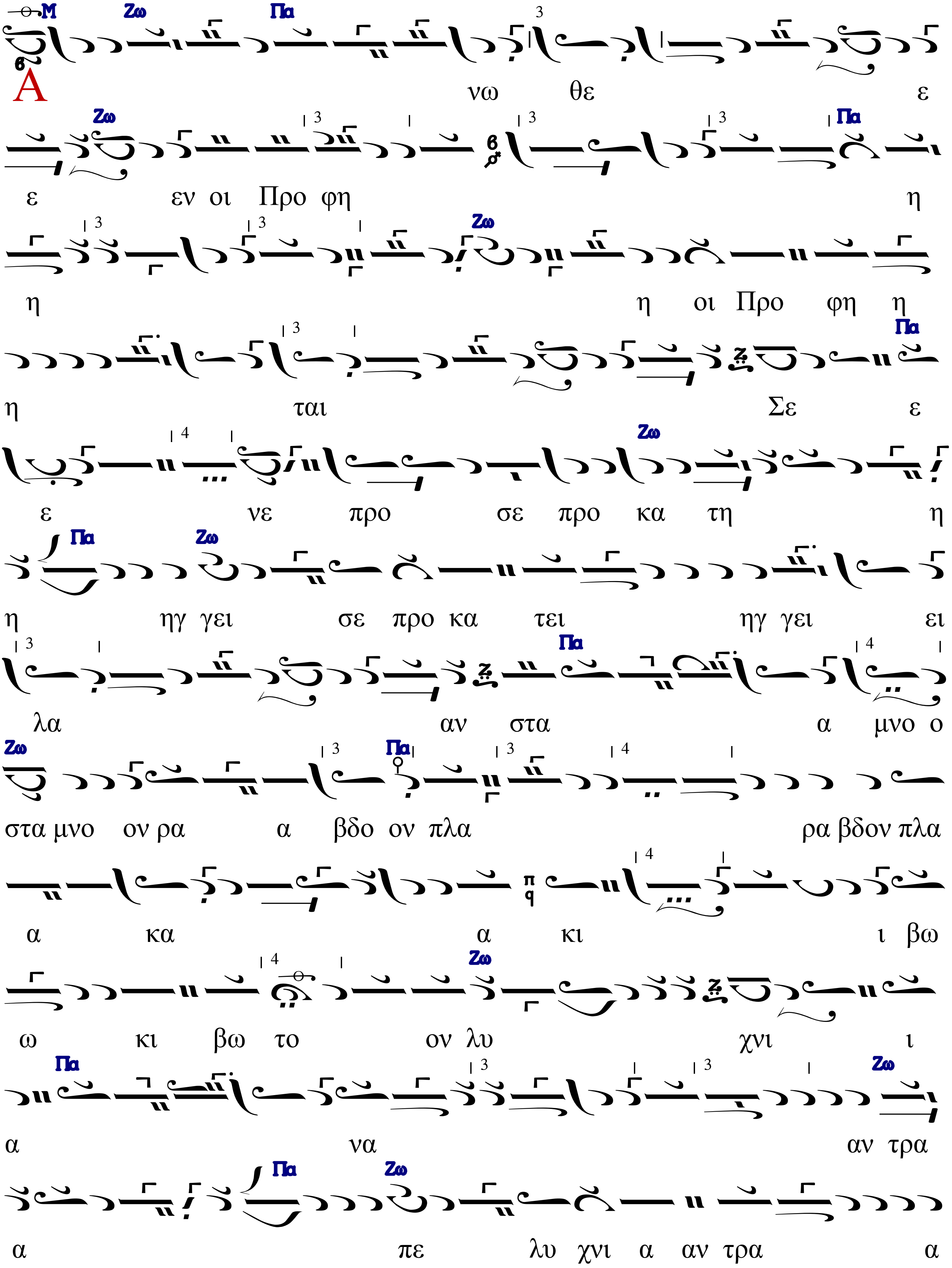

---

[2] *Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αἱ δύο Μέλισσαι», Κων/πολις 1906, Τόμος β΄, σελ. 372-375.*

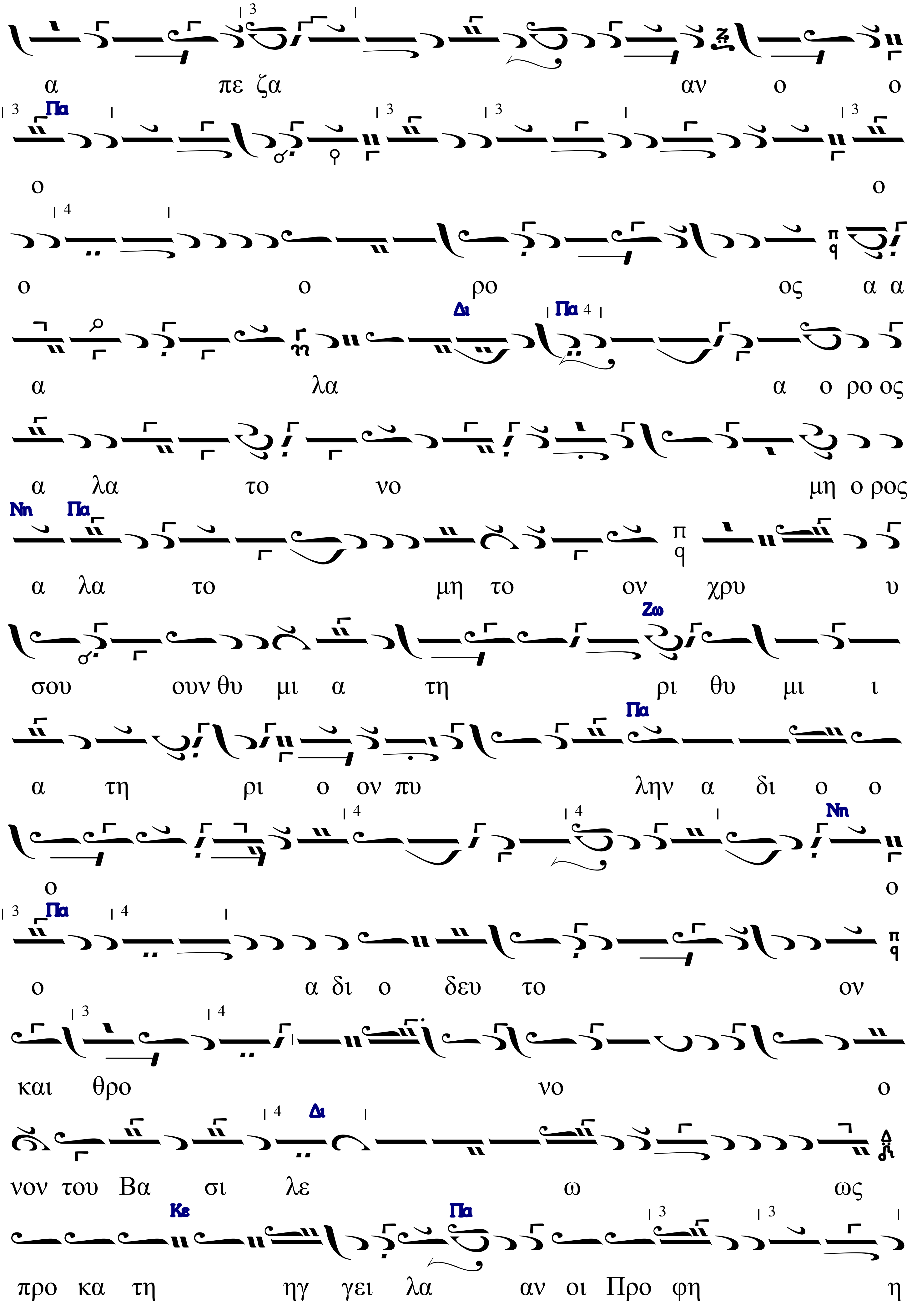
α πε ζα αν ο ο
ο ο
ο ο ρο ος α α
α λα α ο ρο ος
α λα το νο μη ο ρος
α λα το μη το ον χρυ υ
σου ουν θυ μι α τη ρι θυ μι ι
α τη ρι ο ον πυ λην α δι ο ο
ο ο
ο α δι ο δευ το ον
και θρο νο ο
νον του Βα σι λε ω ως
προ κα τη ηγ γει λα αν οι Προ φη η

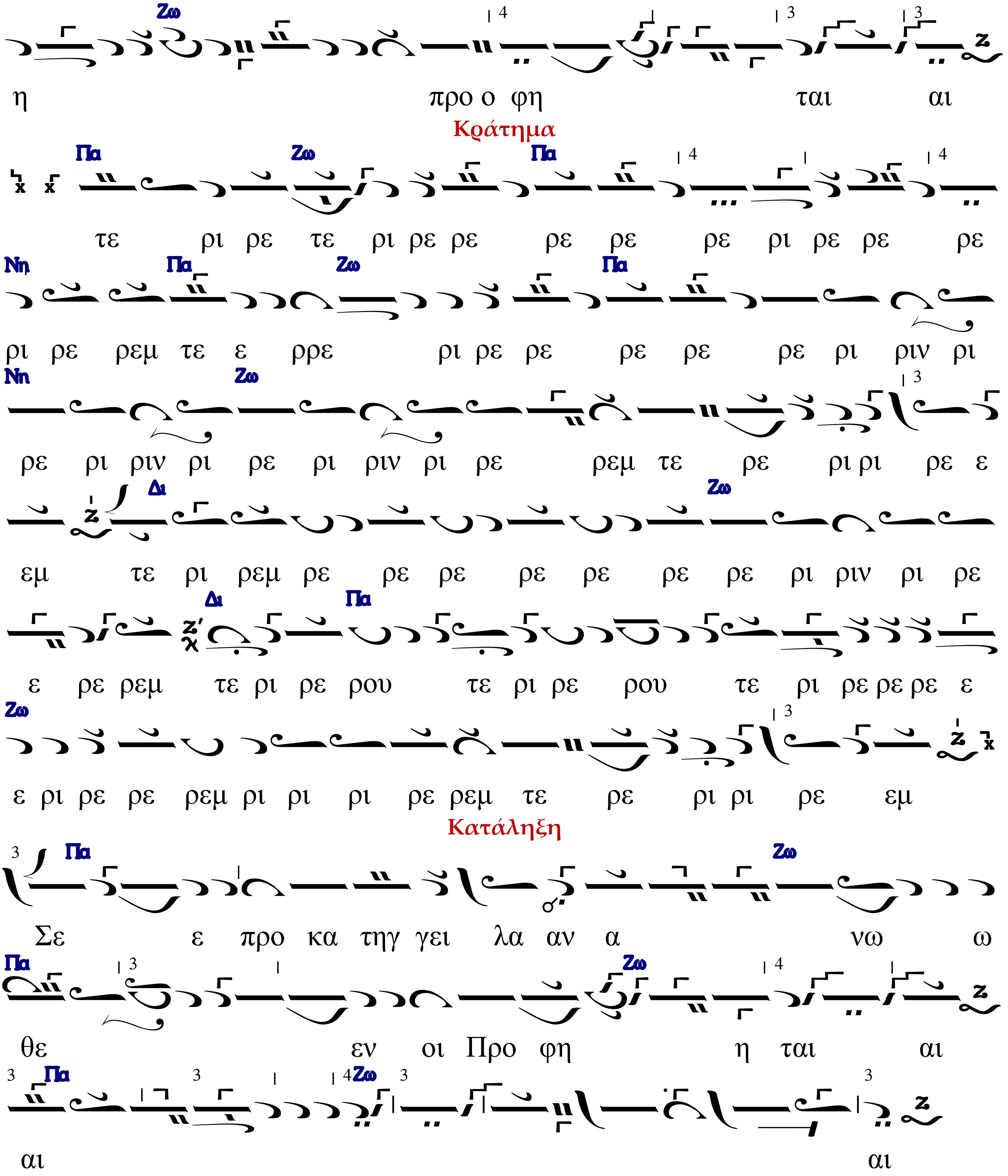

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'

Στίχ. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἅδου εὕροσάν με.
Στίχ. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
Στίχ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Δόξα... Καί νῦν...

Ἀντίφωνον β' Ἦχος β'

Στίχ. Ἐπίστευσα· διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

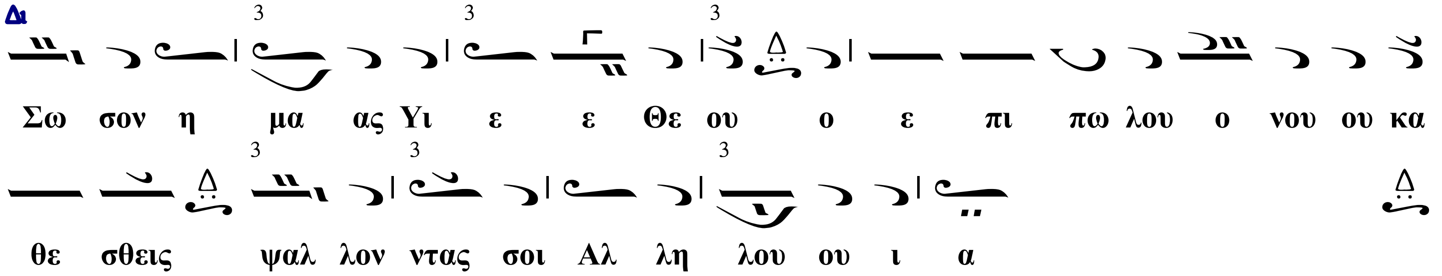

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Στίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι. Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος α'

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

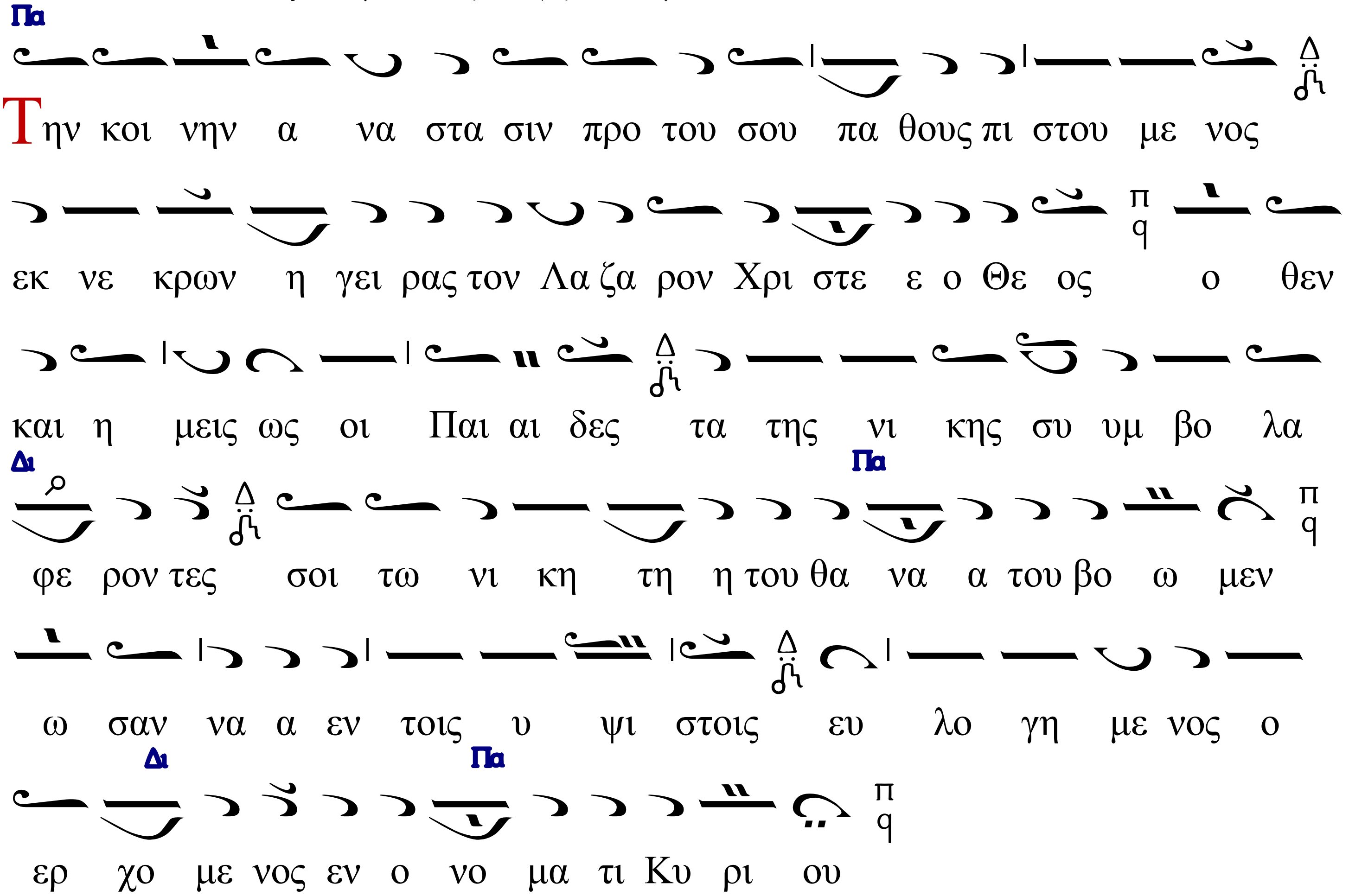

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰσοδικὸν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς...

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β' Αὐτόμελον

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τρισάγιον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος Β', Δι

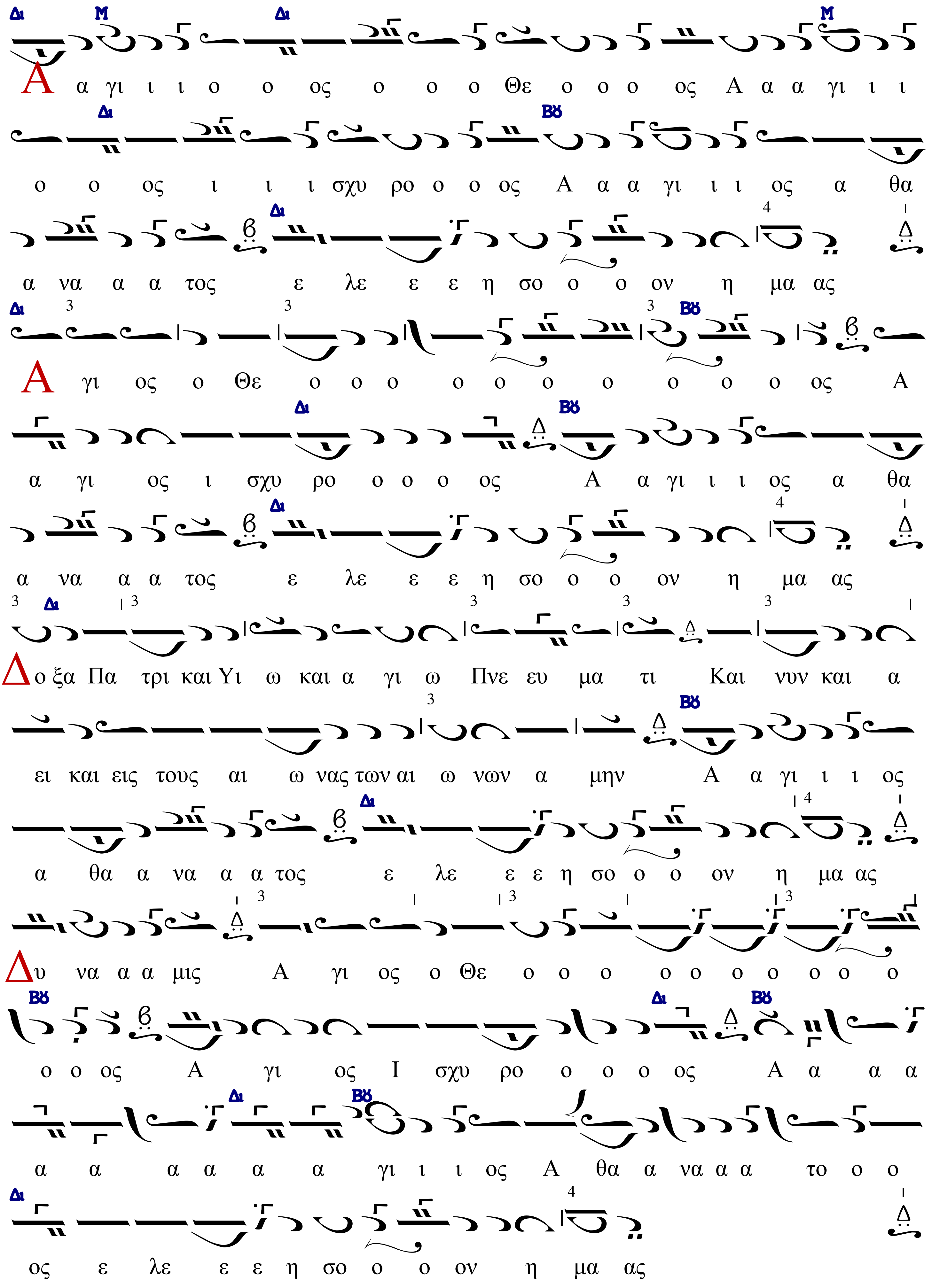

«Φήμη» Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἦχος Β′, Δι

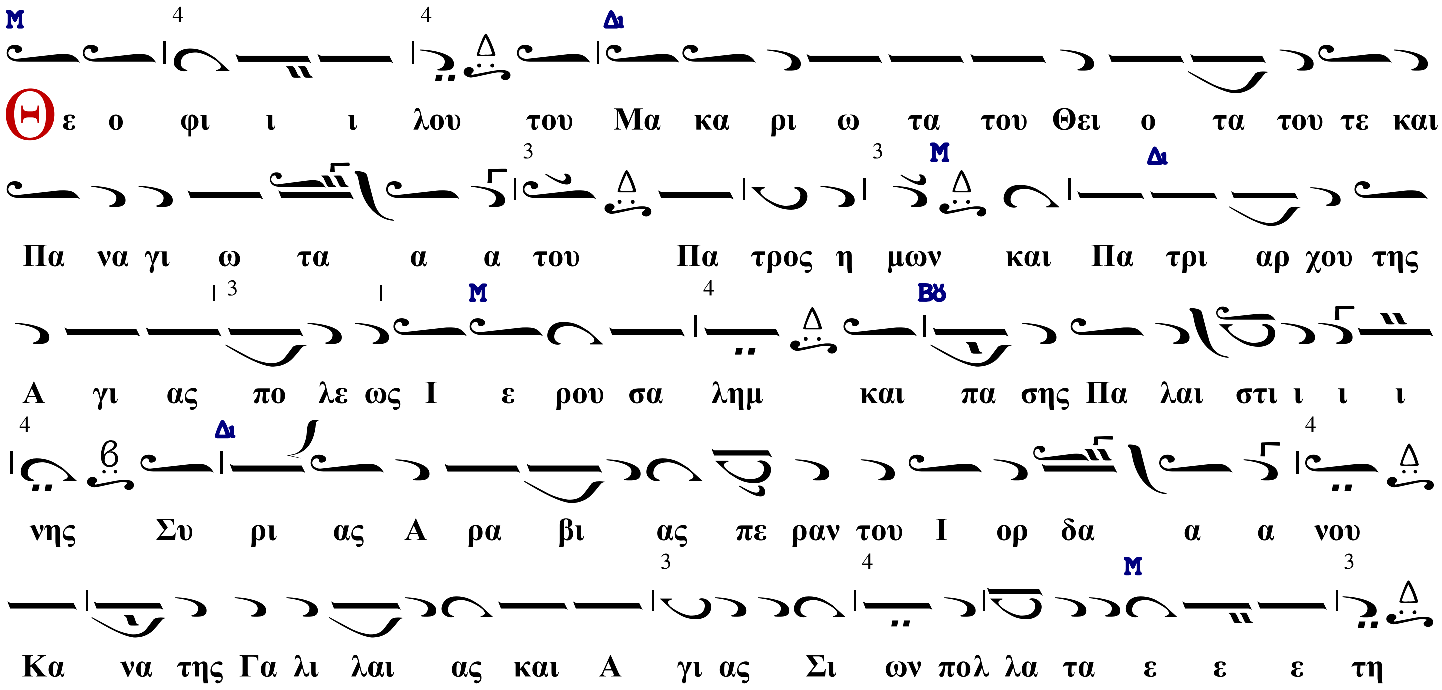

Χερουβικό Παρρησιῶν Ἀργό Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου[3] Ἦχος δ′ Δι

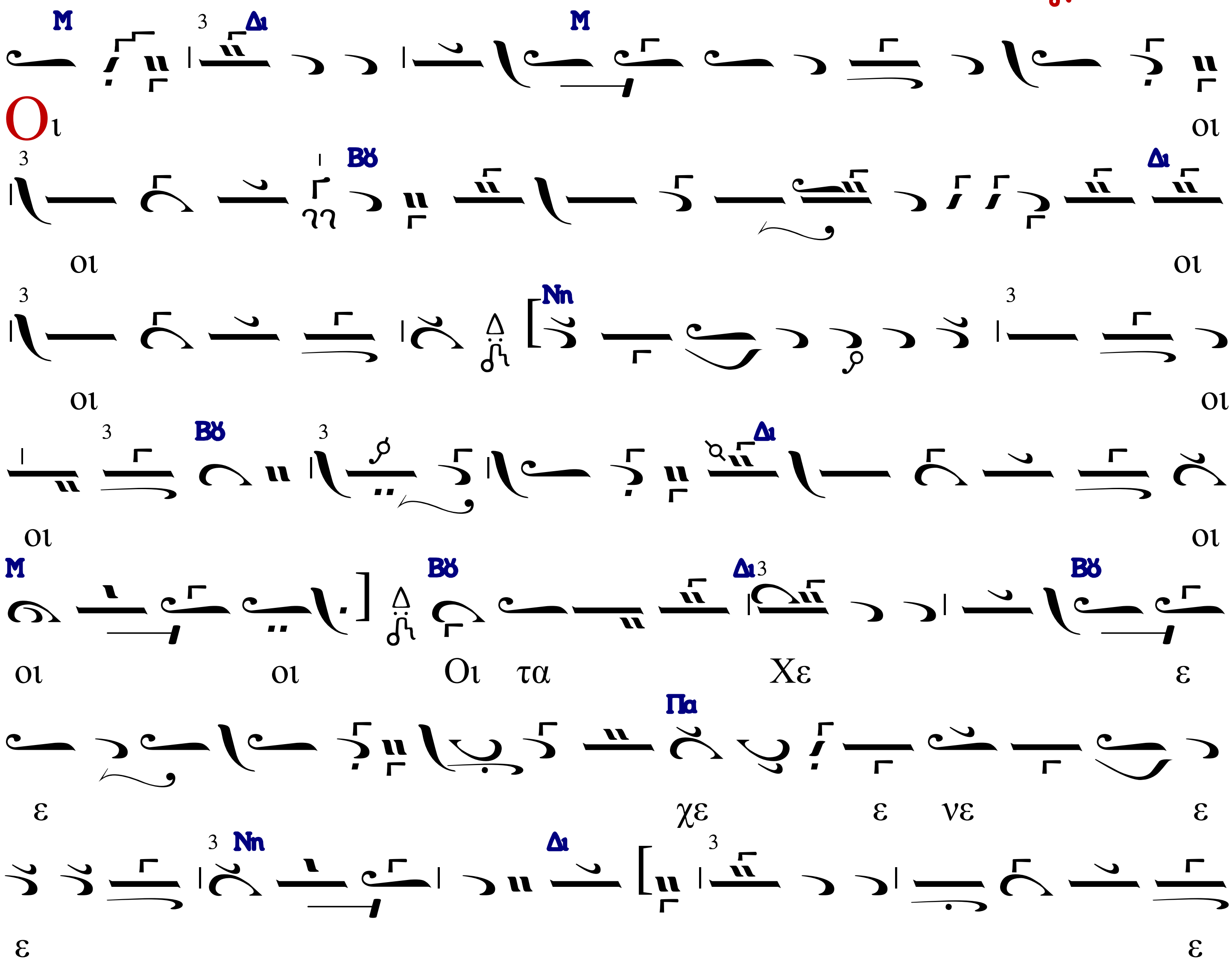

[3] *Μουσικός Πανδέκτης, τ. 4, ἐκδ. «Ζωή», Ἀθήνα 1989⁵, σσ. 141 – 144.*

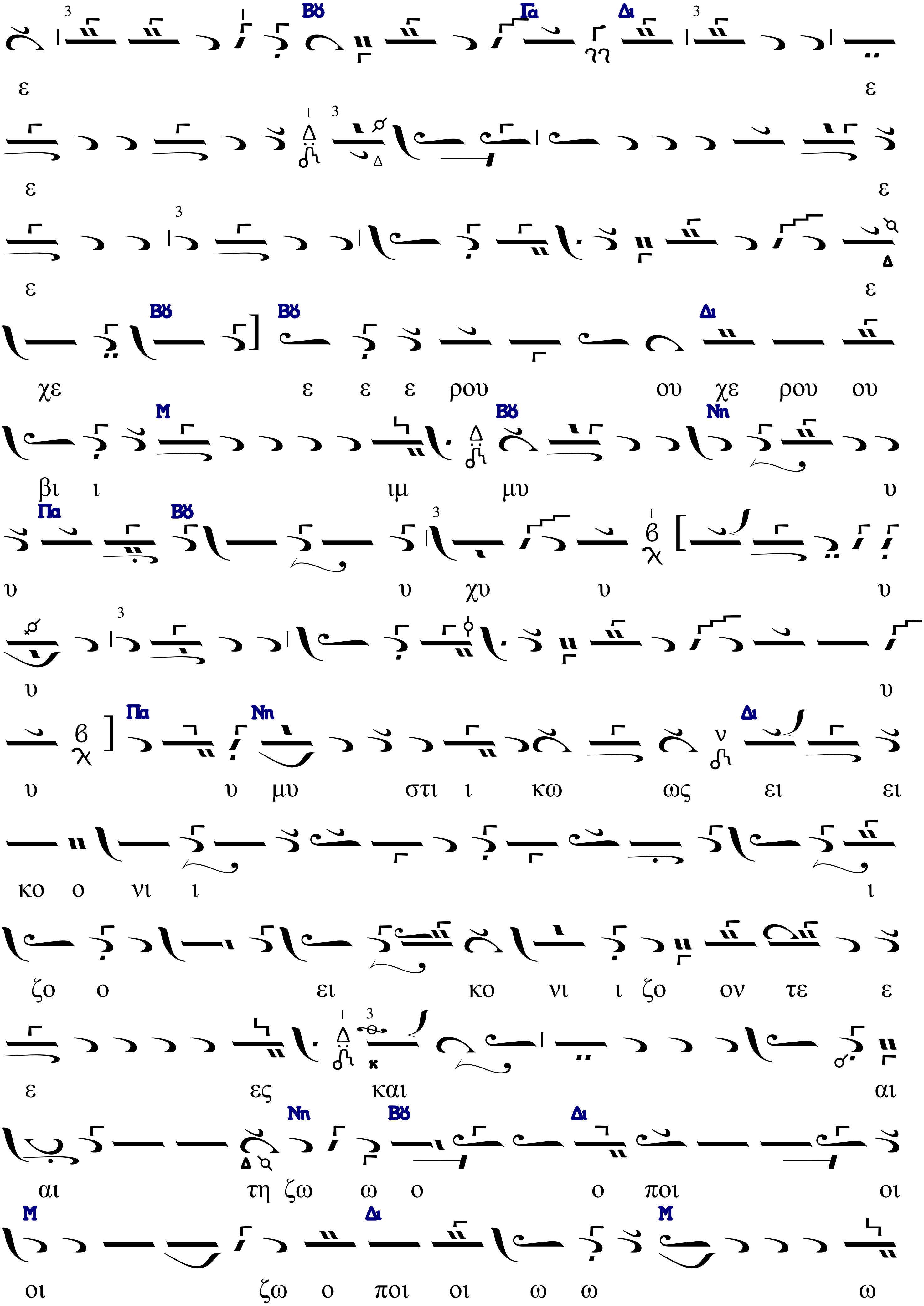
ε ε
ε ε
ε ε
χε ε ε ε ρου ου χε ρου ου
βι ι ιμ μυ υ
υ υ χυ υ υ
υ υ
υ υ μυ στι ι κω ως ει ει
κο ο νι ι ι
ζο ο ει κο νι ι ζο ον τε ε
ε ες και αι
αι τη ζω ω ο ο ποι οι
οι ζω ο ποι οι ω ω ω

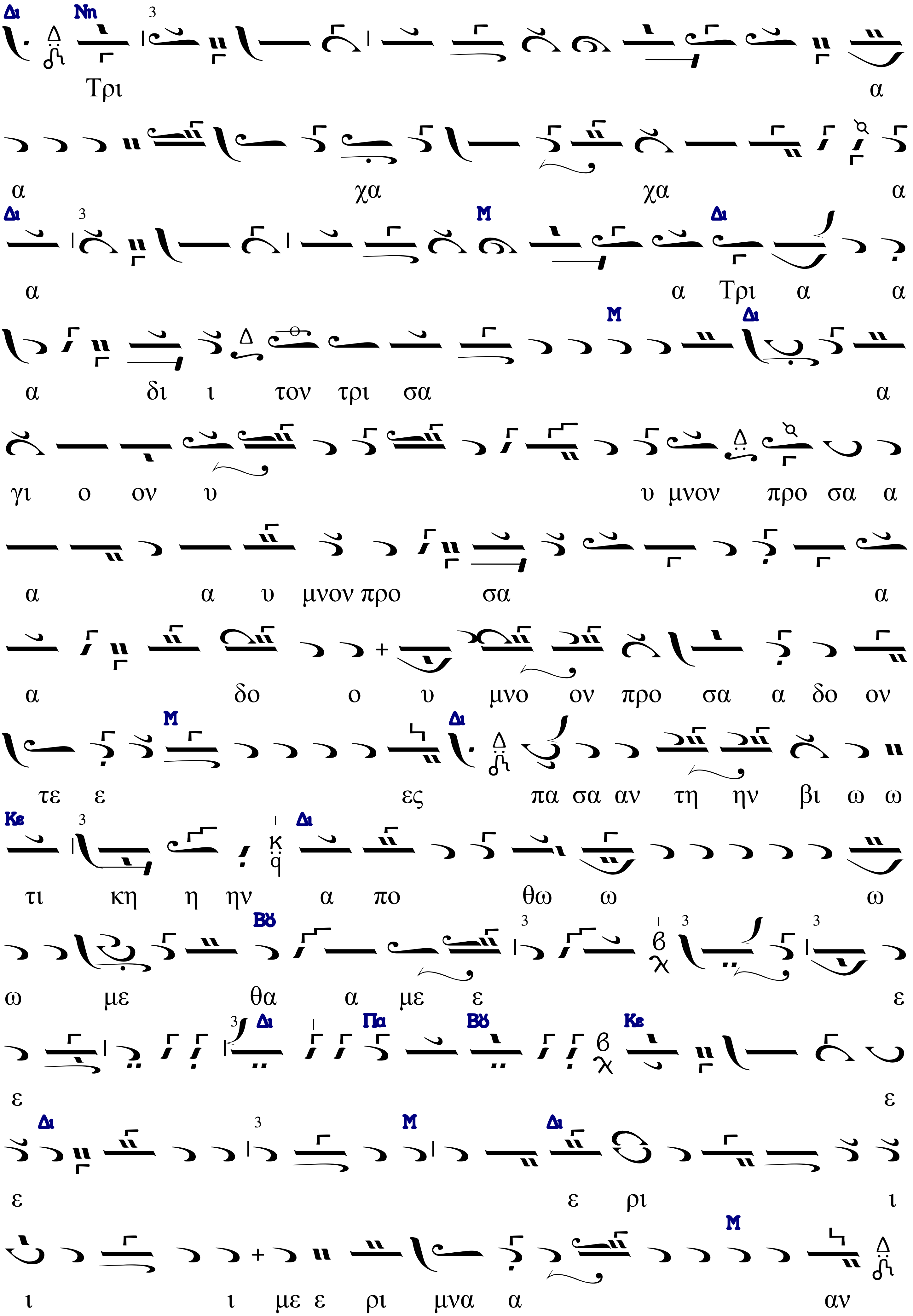
Τρι α
α χα χα α
α α Τρι α α
α δι ι τον τρι σα α
γι ο ον υ υ μνον προ σα α
α α υ μνον προ σα α
α δο ο υ μνο ον προ σα α δο ον
τε ε ες πα σα αν τη ην βι ω ω
τι κη η ην α πο θω ω ω
ω με θα α με ε ε
ε ε
ε ε ρι ι
ι ι με ε ρι μνα α αν

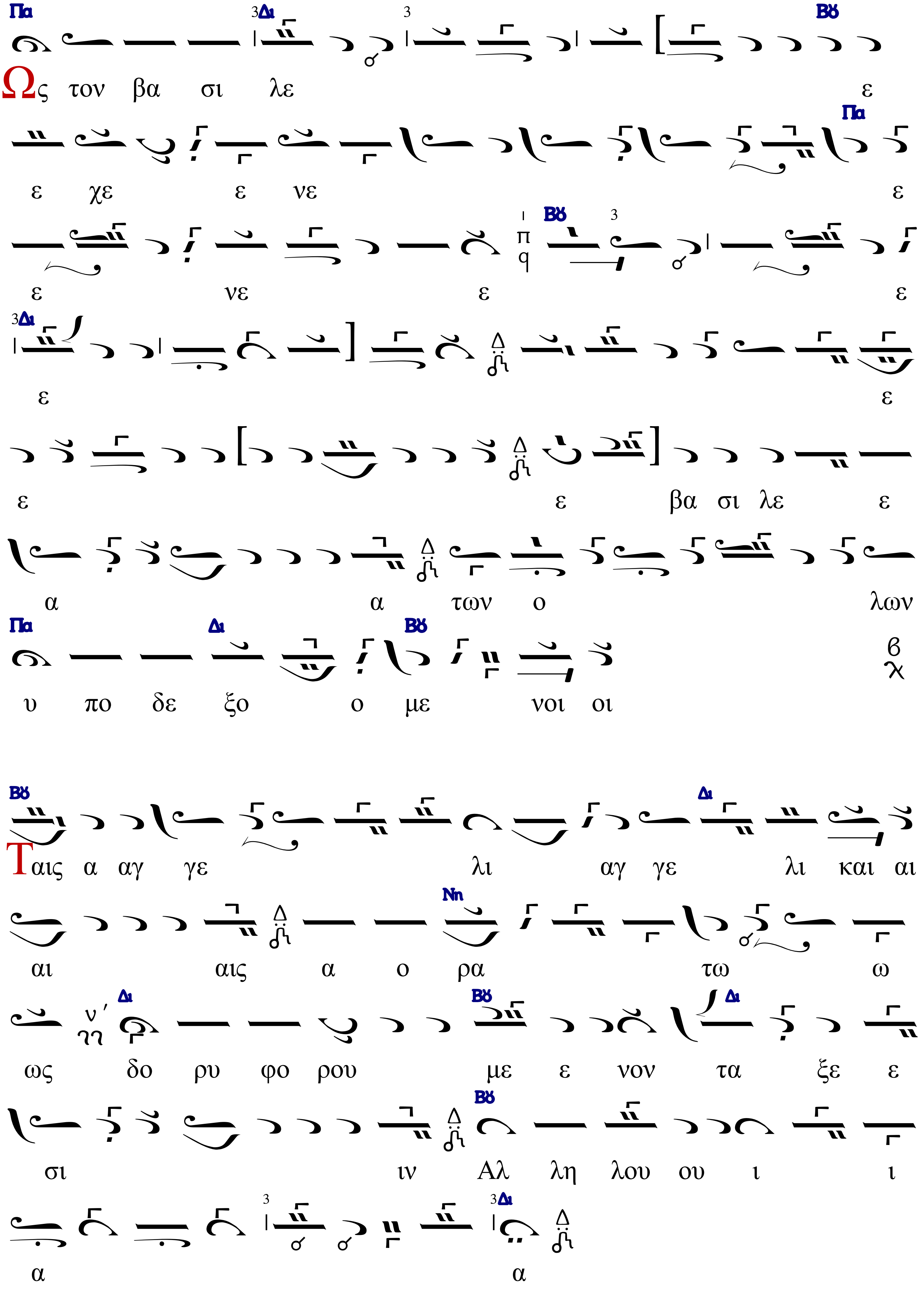
Ως τον βα σι λε ε
ε χε ε νε ε
ε νε ε ε
ε ε
ε ε βα σι λε ε
α α των ο λων
υ πο δε ξο ο με νοι οι
Ταις α αγ γε λι αγ γε λι και αι
αι αις α ο ρα τω ω
ως δο ρυ φο ρου με ε νον τα ξε ε
σι ιν Αλ λη λου ου ι ι
α α

Χερουβικόν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου ἐκτελεσθέν ὑπό Θρασυβούλου Στανίτσα[4] Ἦχος Γα

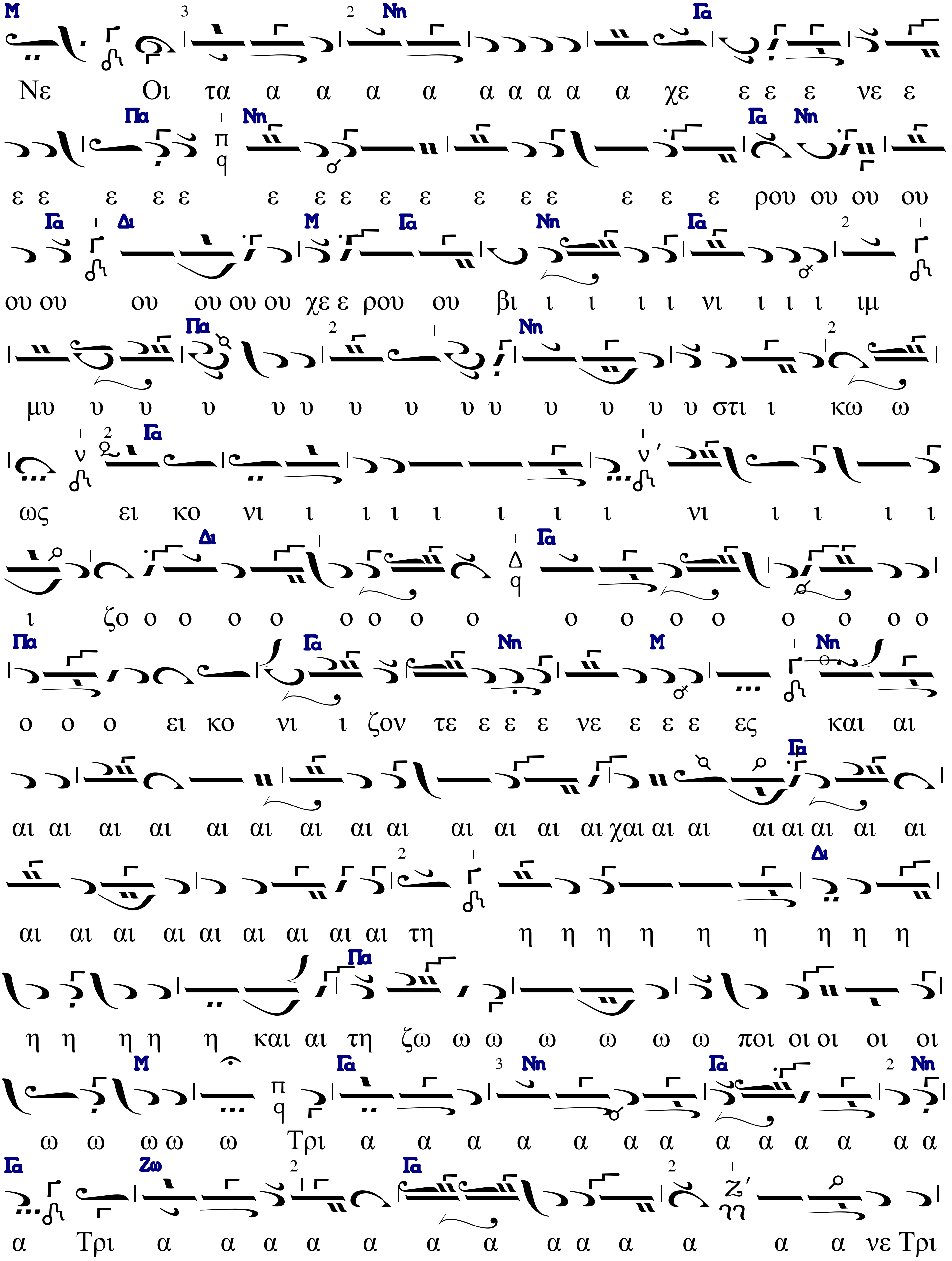

[4] Ἱερομ. Ἱεροθέου, «Πατριαρχική Μουσική Κιβωτός – Θ. Λειτουργία», Ἱ. Μ. Φιλοθέου 1999, σσ. 211-214

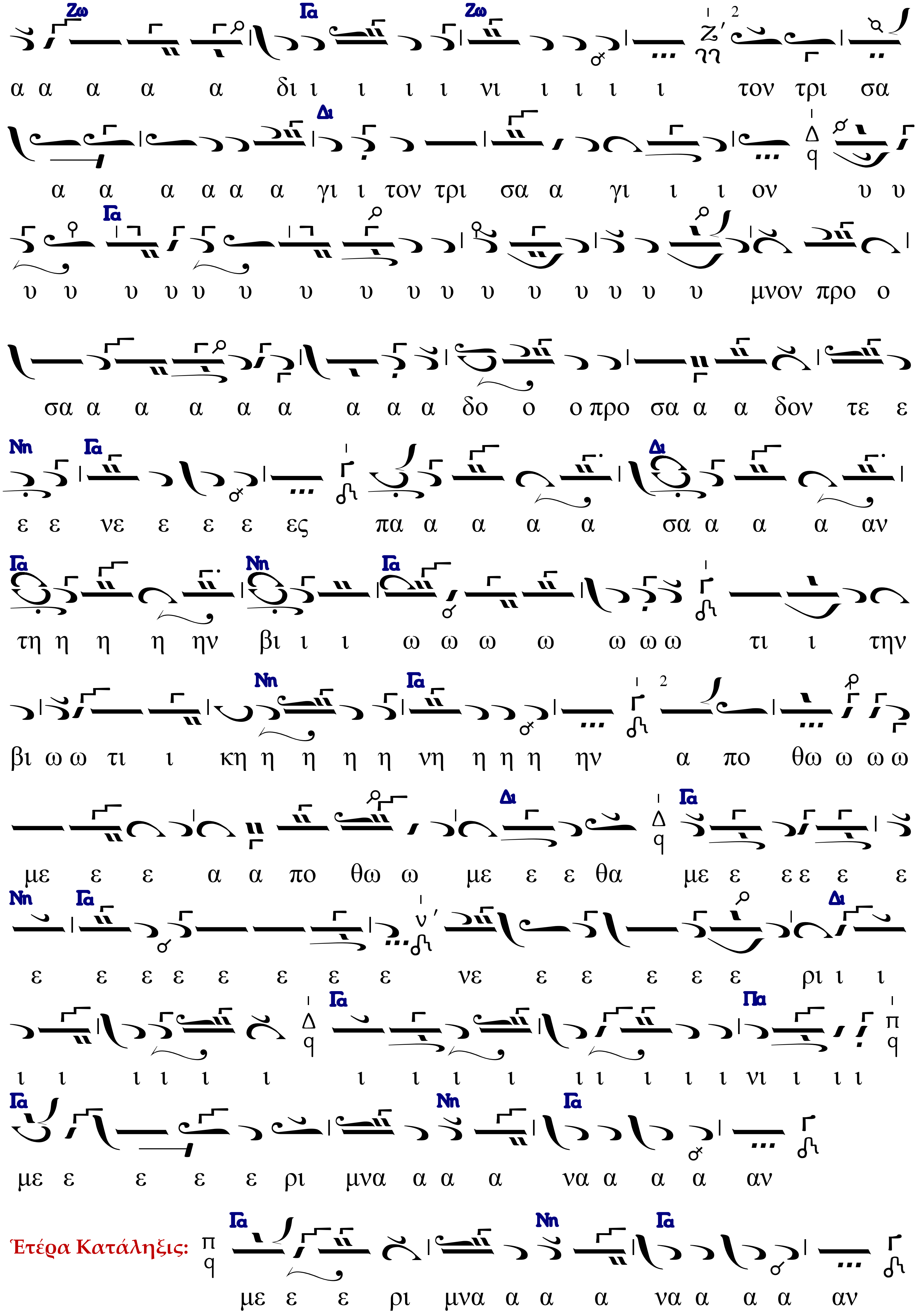
α α α α α δι ι ι ι ι νι ι ι ι ι τον τρι σα
α α α α α α γι ι τον τρι σα α γι ι ι ον υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο
σα α α α α α α α α δο ο ο προ σα α α δον τε ε
ε ε νε ε ε ε ες πα α α α α σα α α α αν
τη η η η ην βι ι ι ω ω ω ω ω ω ω τι ι την
βι ω ω τι ι κη η η η η νη η η η ην α πο θω ω ω ω
με ε ε α α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε νε ε ε ε ε ε ρι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι ι ι ι
με ε ε ε ε ρι μνα α α α να α α α αν
Ἑτέρα Κατάληξις:
με ε ε ρι μνα α α α να α α α αν

Χερουβικόν Θεοδώρου Φωκαέως Ἀργό Παρρησιῶν Ἦχος α', Πα

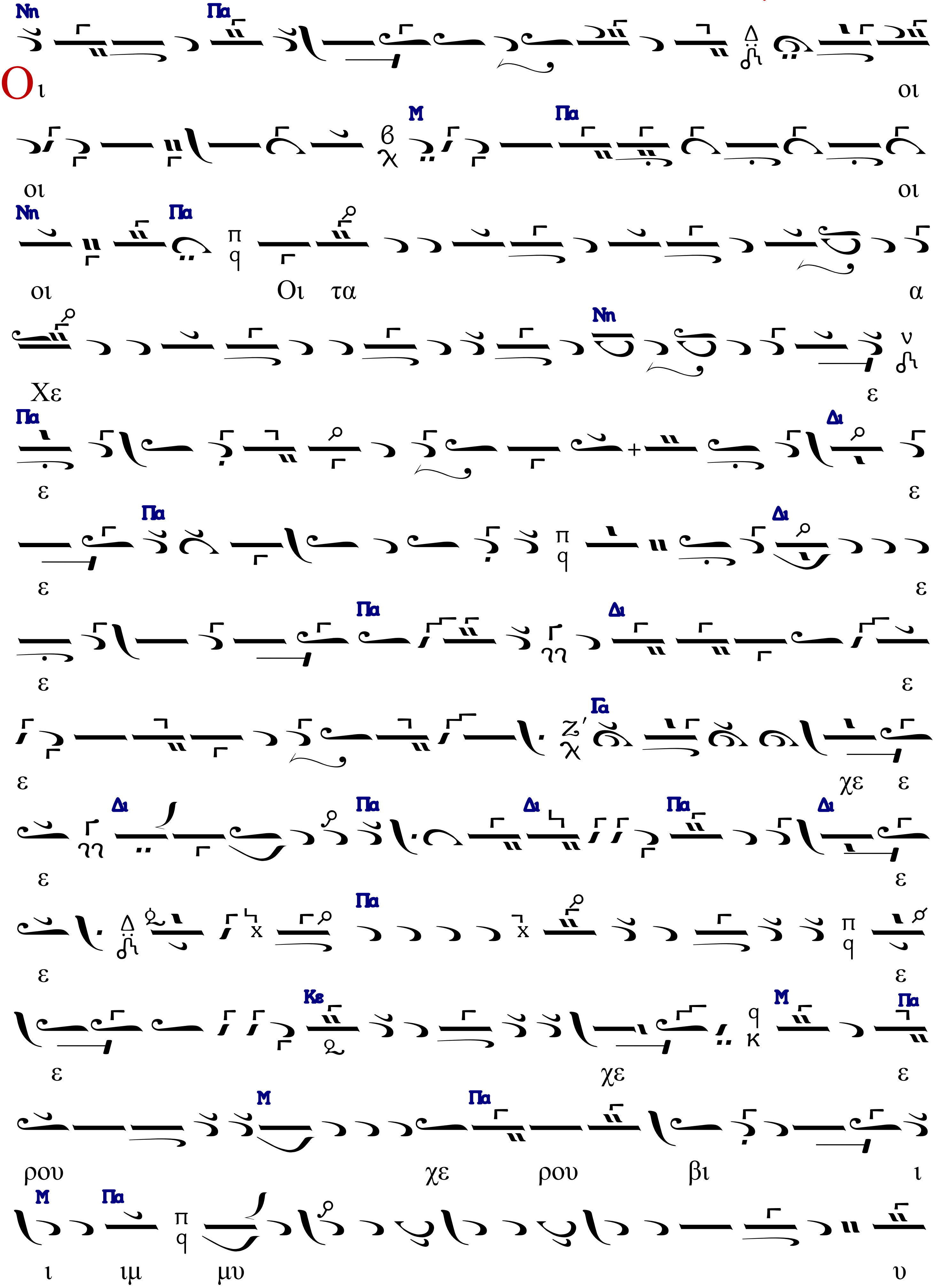

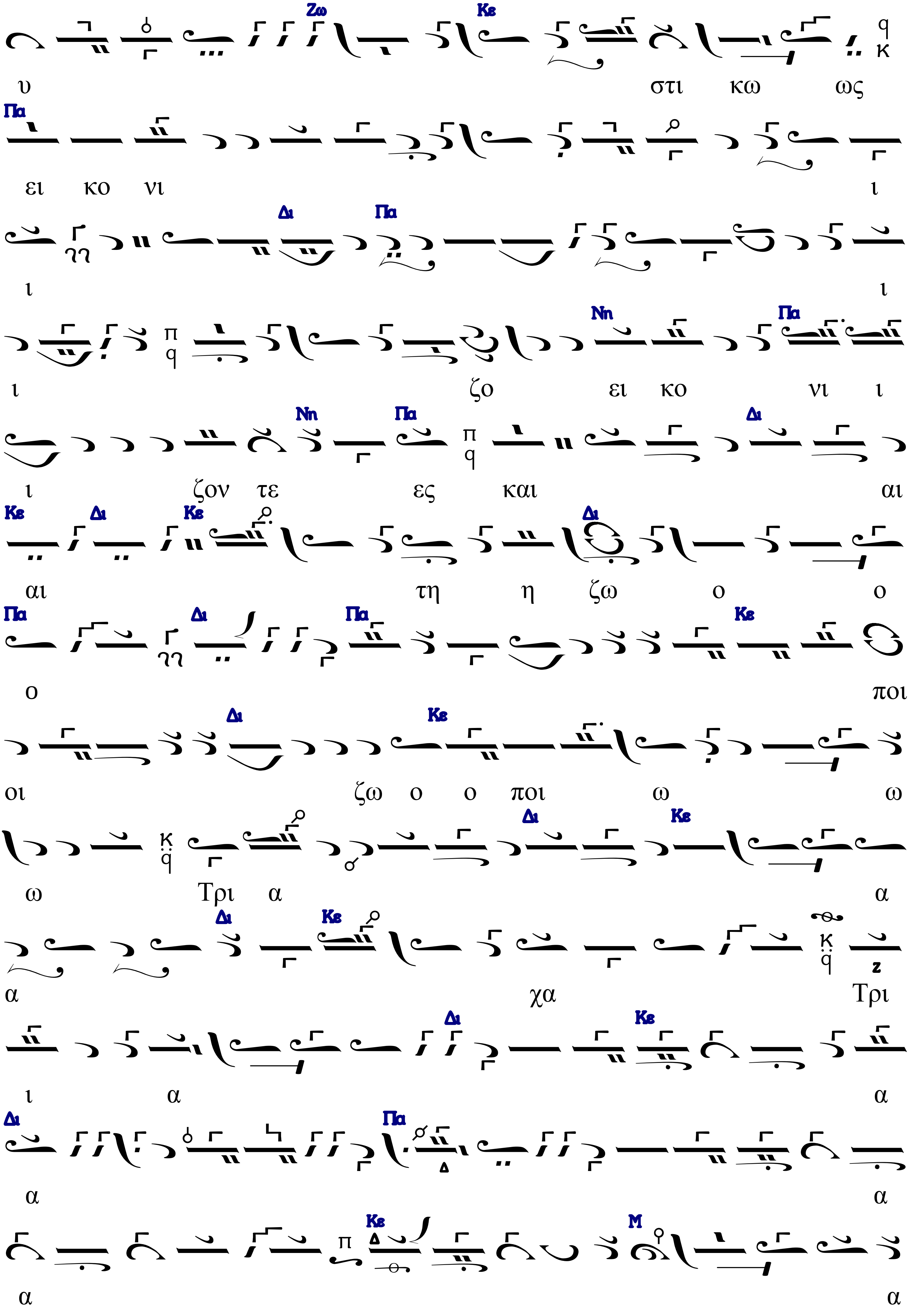
υ στι κω ως
ει κο νι ι
ι ι
ι ζο ει κο νι ι
ι ζον τε ες και αι
αι τη η ζω ο ο
ο ποι
οι ζω ο ο ποι ω ω
ω Τρι α α
α χα Τρι
ι α α
α α
α α

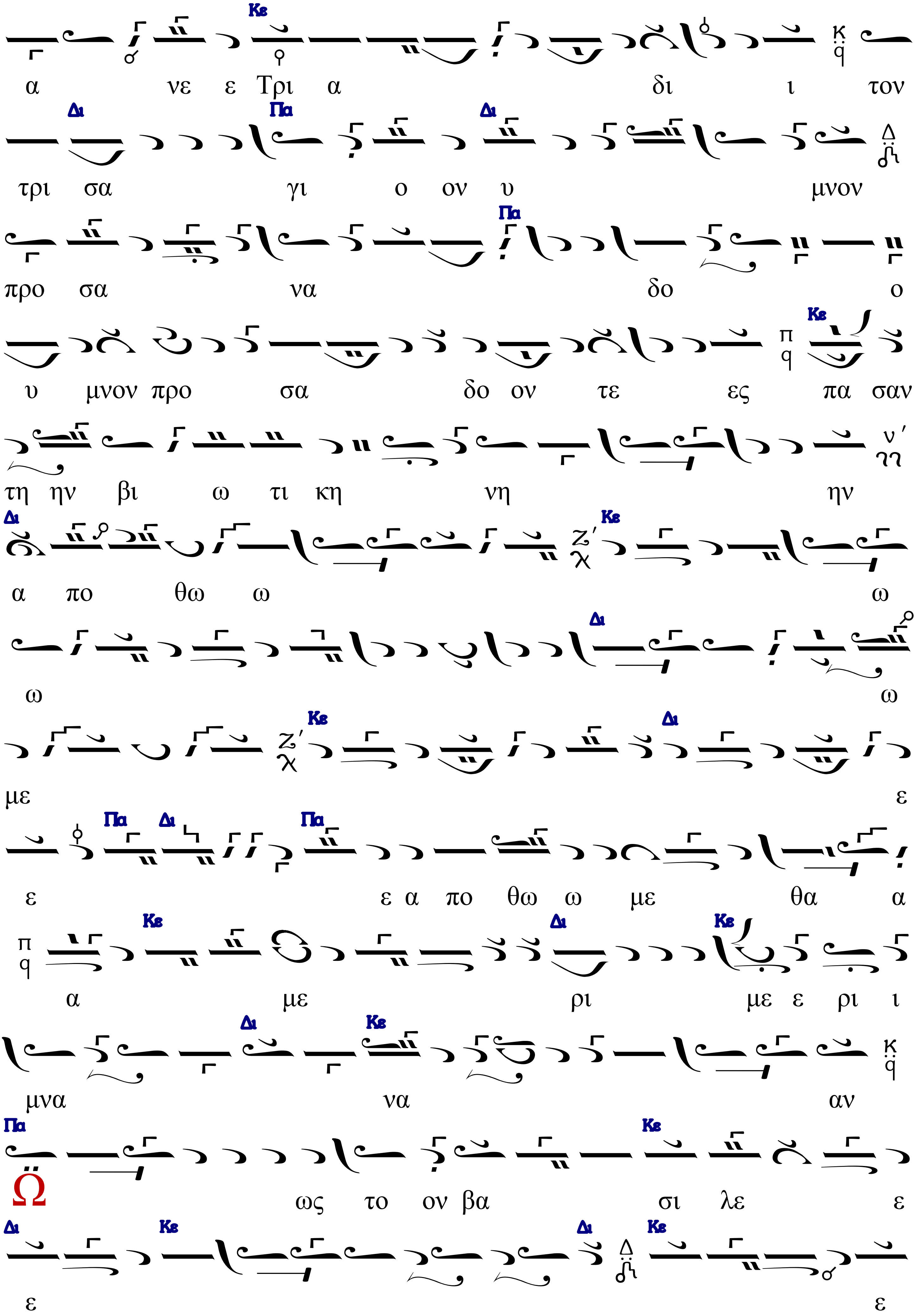
α νε ε Τρι α δι ι τον
τρι σα γι ο ον υ μνον
προ σα να δο ο
υ μνον προ σα δο ον τε ες πα σαν
τη ην βι ω τι κη νη ην
α πο θω ω ω
ω ω
με ε
ε ε α πο θω ω με θα α
α με ρι με ε ρι ι
μνα να αν
ως το ον βα σι λε ε
ε ε

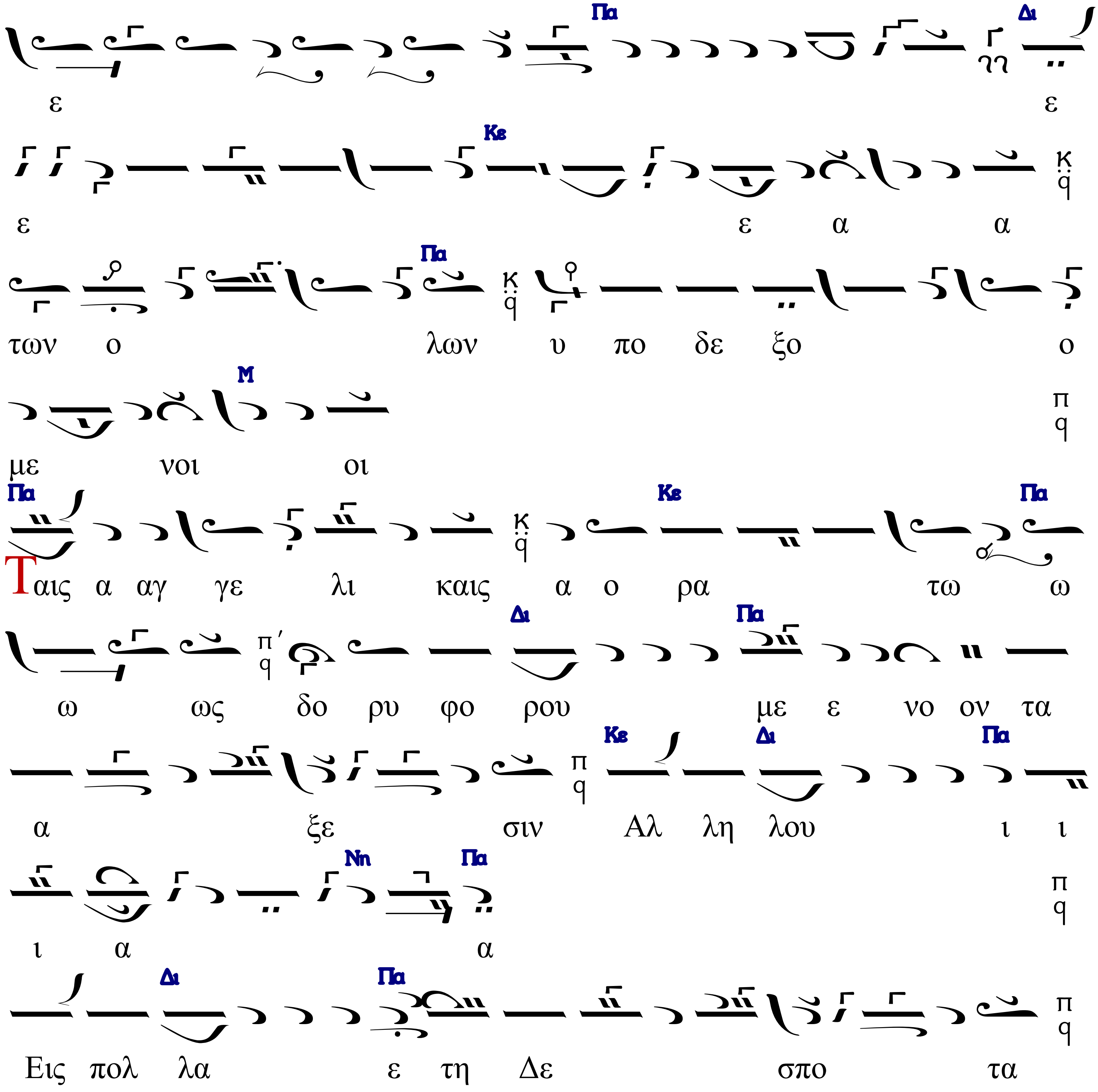
ε ε
ε ε α α
των ο λων υ πο δε ξο ο
με νοι οι
Ταις α αγ γε λι καις α ο ρα τω ω
ω ως δο ρυ φο ρου με ε νο ον τα
α ξε σιν Αλ λη λου ι ι
ι α α
Εις πολ λα ε τη Δε σπο τα

Ἀντί τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν» εἰς τήν Κυριακήν τῶν Βαΐων ὑπό Ἀγ. Κυριαζίδου[5]

Ἦχος Δ΄, Βου

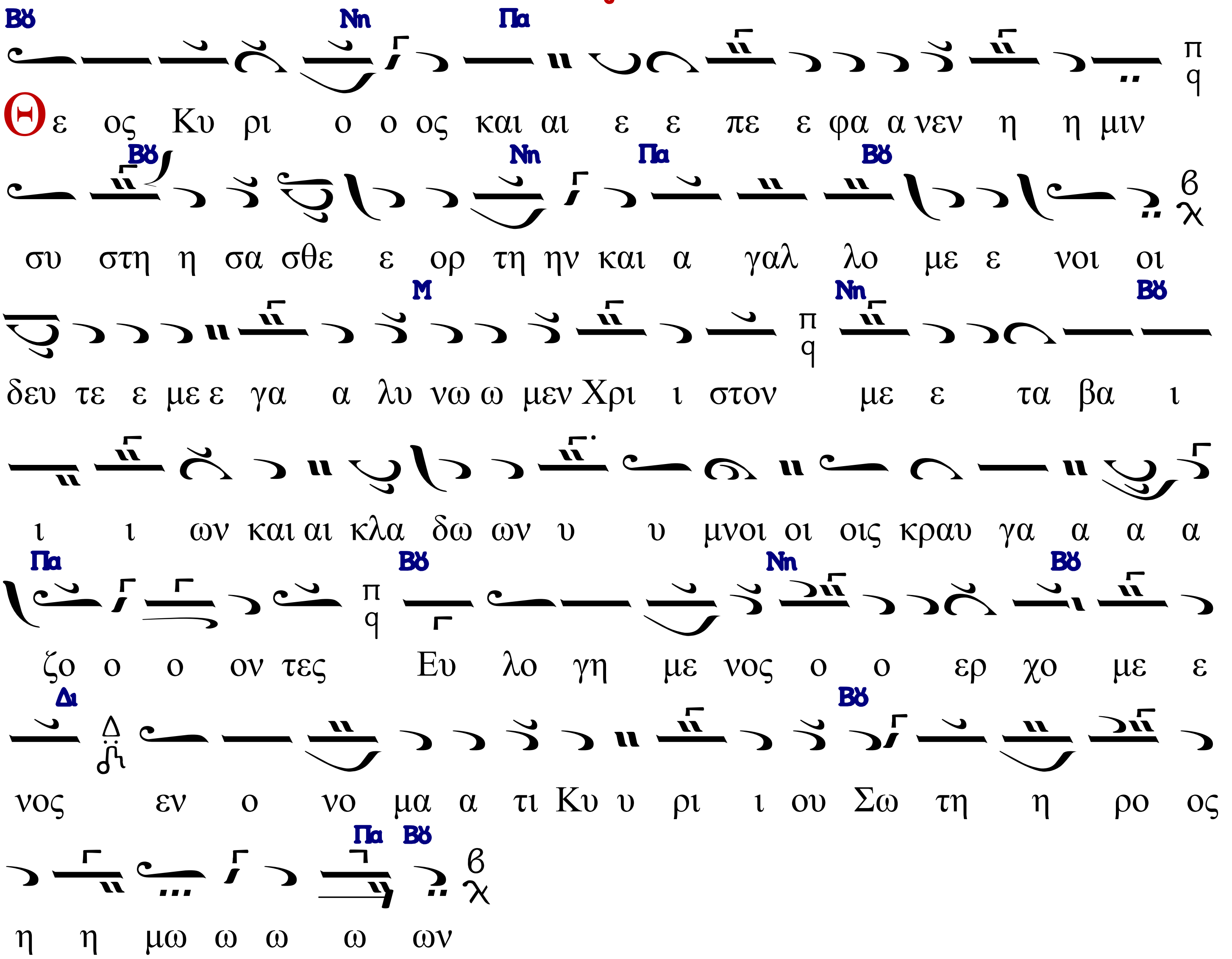

Μεγαλυνάριον

Ἐπὶ πώλου ὄνου εἰς τὴν Σιών, εἰσῆλθες Σωτήρ μου, ὑπὸ παίδων καὶ τῶν βρεφῶν, αἰνούμενος Λόγε, τὸ ὡσαννὰ βοώντων, εὐλογητὸς ὁ ἥκων σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

[5] Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αἱ δύο Μέλισσαι», Τόμος Β΄, Κων/πολις 1906, σελ. 539.

Κοινωνικὸν Κυριακῆς τῶν Βαΐων[6], Ἦχος Δ', Δι

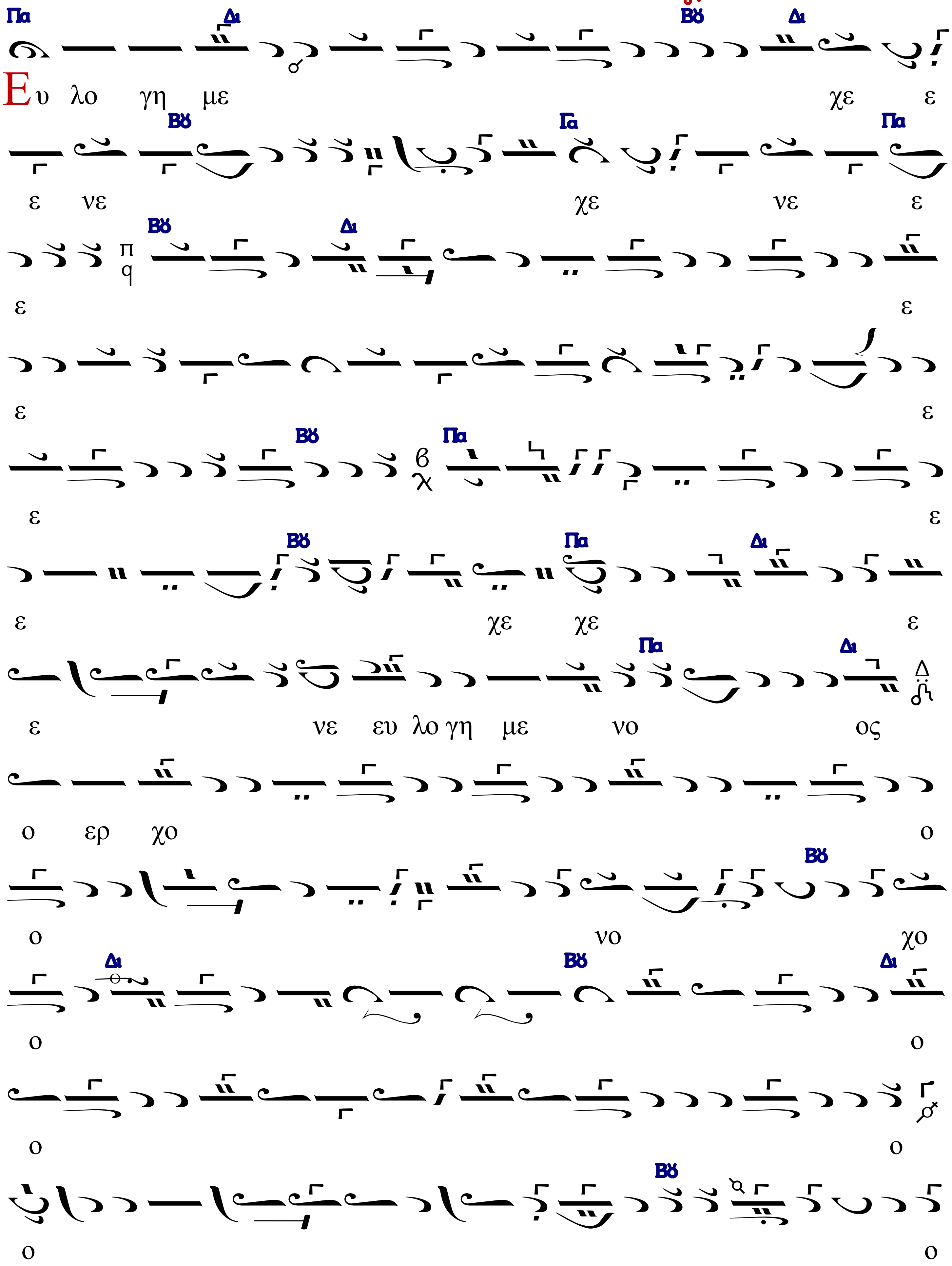

[6] Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αἱ δύο Μέλισσαι», Κων/πολις 1906, Τόμος β', σσ. 635 – 636.

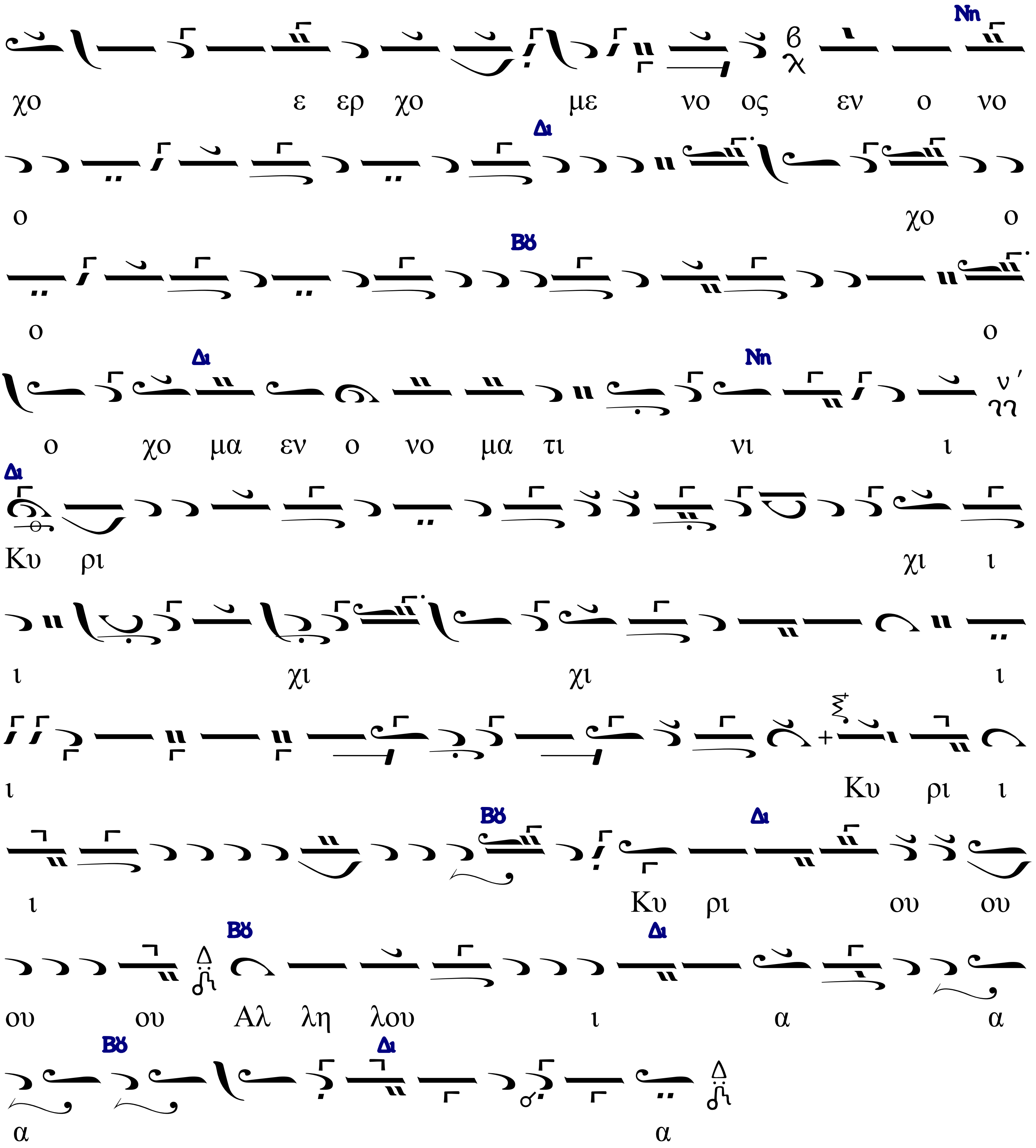

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς» Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν	Ве́рую во Еди́ного Бо́га Отца́ Вседержи́теля, Творца́ не́бу и земли́, ви́димым же всем и неви́димым. И во Еди́ного Го́спода Иису́са Христа́, Сы́на Бо́жия, Единоро́дного, Иже от Отца́ рожде́ннаго пре́жде всех век. Све́та от све́та, Бо́га и́стинна от Бога истинна, рожде́нна, не сотворе́нна, единосу́щна Отцу́, И́мже вся бы́ша. Нас ра́ди, челове́к, и на́шего ра́ди спасе́ния сше́дшаго с небе́с, и воплоти́вшагося от Ду́ха Свя́та и Мари́и Де́вы, и вочелове́чшася. Распя́того же за ны при Понти́йстем Пила́те, И страда́вша, и погребе́на. И воскре́сшаго в тре́тий день по писа́нием. И возше́дшаго на небеса́, и седя́ща одесну́ю Отца́. И па́ки грядущаго со сла́вою суди́ти живы́м и ме́ртвым, Его́же Ца́рствию не бу́дет конца́. И в Ду́ха Свята́го, Го́спода Животворя́щаго, И́же от Отца́ исходя́щаго, И́же со Отце́м и Сы́ном спокланя́ема и сслави́ма, глаголо́вшаго проро́ки. Во еди́ную Святу́ю Собо́рную и Апо́стольскую Це́рковь. Испове́даю еди́но креще́ние во оставле́ние грехо́в. Ча́ю воскресе́ния ме́ртвых, и жи́зни бу́дущаго ве́ка. Ами́нь.	Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute. Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii: Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om. Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi, după Scripturi. Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit. Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul, este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică. Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor. Aştept învierea morţilor. Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.	أُومِنُ بِإِلٰهٍ وَاحِدٍ آبٍ ضَابِطِ ٱلْكُلِّ. خَ اَالِق ٱلسَّمَاءِ وَٱلأَرْضِ كُلِّ مَا يُرَى وَمَا لاَ يُرَى. وَبِرَبٍّ وَاحِدٍ يَسُوعَ ٱلْمَسِيح، ٱبْنِ ٱللهِ ٱلْوَحِيدِ ٱلْمَولُودِ مِنَ ٱلآبِ قَبْلَ كُلِّ ٱلدُّهُورِ ، نُورٍ مِنْ نُورٍ ، إِلٰهٍ حَقٍّ مِنْ إِلٰهٍ حَقٍّ ، مَوْلُودٍ غَيْرِ مَخْلُوق، مُسَاوِي ٱلآبَ فِي ٱلْجَوْهَرِ، ٱلَّذِي بِهِ كَانَ كُلُ شَيءٍ، ٱلَّذِي مِنْ أَجْلِنَا نَحْنُ ٱلْبَشَرَ وَمِنْ أَجْلِ خَلاصِنَا نَزَلَ مِنَ ٱلسَّمَاءِ وَتَجسَّدَ مِنَ ٱلرُّوحِ ٱلْقُدُسِ وَمَنْ مَريمَ ٱلْعَذْراءِ تَأَنَّسَ، وُصُلبَ عَنَّا عَلَى عَهدِ بِيلاَطَسَ ٱلبُنْطِيِّ وَتَألَمَ وَقُبِرَ ، وَقَامَ فِي ٱلْيَومِ ٱلثَّالِثِ عَلَى مَا فِي ٱلْكُتُبِ ، وَصَعِد إِلَى ٱلسَّمَاءِ وَجلَسَ عَنْ يَمِينِ ٱلآبِ ، وَأَيْضًا يَأَتي بِمَجْدٍ لِيَدِينَ ٱلأَحْيَاءَ وَٱلأَمواتَ، ٱلَّذِي لا فَنَاءَ لِمُلْكِهِ. وَبِٱلرُّوحِ ٱلْقُدُسِ ٱلرَّبِ ٱلمَحْيِي ٱلْمُنْبَثِقْ مِنَ ٱلآبْ ٱلَّذِي هُوَ مَعَ ٱلآبِ وَٱلاِبْنِ مَسْجُودٌ لَهُ وَمَمَجَّدٌ ٱلنَّاطِقُ بِٱلأَنْبِيَاءِ. وَبِكَنِيسَةٍ وَاحِدَةٍ جَامِعَةٍ مُقَدَّسَةٍ رَسُولِيَّةٍ. وَأَعْتَرِفُ بِمَعْمُودِيَّةٍ وَاحِدَةٍ لِمَغْفِرَةِ ٱلْخطَايَا. وَأَتَرَجَّى قِيَامَةَ ٱلْمَوتَى وَٱلْحَياةَ فِي ٱلدَّهْرِ ٱلآتِي. آمِين.

О́тче наш, И́же́ еси́ на небесе́х! Да святи́тся и́мя Твое́, да прии́дет Ца́рствие Твое́, да бу́дет во́ля Твоя́, я́ко на небеси́ и на земли́. Хлеб наш насу́щный да́ждь нам днесь, и оста́ви нам долги́ на́ша, я́коже и мы оставля́ем должнико́м на́шим, и не введи́ нас во искуше́ние, но изба́ви нас от лука́ваго.	Tátăl nóstru, Cáre eşti în céruri, sfinţeáscă-se númele Tău, víe împărăţía Ta, fácă-se vóia Ta, precúm în cer aşá şi pe pămấnt. Pâinea noástră cea de toáte zílele, dắ-ne-o nóuă ástăzi, şi ne iártă nóuă greşélile noástre, precúm şi nói iertắm greşíţilor nóştri, şi nu ne dúce pe nói în ispítă, ci ne izbăvéşte de cel vicleán.	أَبَانَا ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَاوَاتِ، لِيَتَقَدَّسِ ٱسْمُكَ، لِيَأْتِ مَلَكُوتُكَ، لِتَكُنْ مَشِيئَتُكَ كَمَا فِي ٱلسَّمَاءِ كَذٰلِكَ عَلَى ٱلأَرْضِ. خُبْزَنا ٱلْجَوْهَرِيَّ أَعْطِنَا ٱلْيَوْمَ، وَٱتْرُكْ لَنَا مَا عَلَيْنا كَمَا نَتْرُكُ نَحْنُ لِمَنْ لَنا عَلَيْهِ، وَلاَ تُدْخِلْنَا فِي تَجْرِبَةٍ، لٰكِنْ نَجِّنَا مِنَ ٱلشِّرِّير.